

BRUC

Glasilo KPŠ, izšlo v
M. Soboti dne 8. II.
1969 ob priliki bru-
covanja - Letnik IX

CENA 2 DIN

Dober namen opravičuje oster način

Problem laškega navala
Denarnica — morala

KO DEVIZA K NAM NA LOV PRODIRA,
ŽENSKE ZA REVIRJE REKRUTIRA,
K LIRAM VABI, KLIČE LOVSKA TROMBA;
IZ DEVIC NASTAJA SEKSI-BOMBA.
KONTRACEPCIJA KROTI NARAVO;
ŠTORKLJO NAJ NE ŠČITI NAŠE PRAVO!

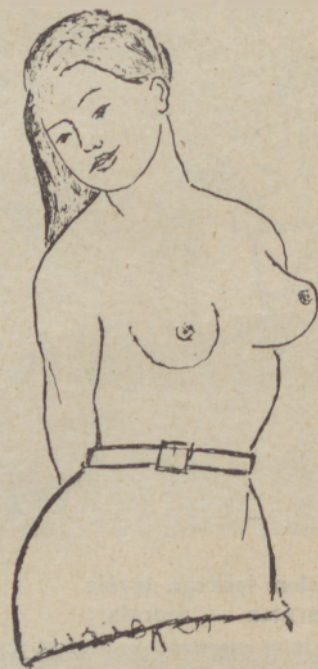
ženska

Ernek tomi formo dau,
Ferek pa na kejpe džau,
Ervin druko sakši zloug
Katro pa naj soudi boug.

Janoš Skrtlaš, kak san čiu,
je bogahojēja dūjša būu.
Zakon džagrov je poštiivo,
nej je pūjkšo, nej je Katro psūivo.
Da ga nej skūšnja pūjkše pala,
te ga Katra je mantrala.
Liki njega trno tou ne gene;
prfko dūjšo v ročko mošta dene.
Tū pa ton je fajten grato,
te ga je po rbtī šprudin šlato.
Janoš prouško dosta nej preštijmo,
on je dale psa pa Katro štijmo.
Gosponi ga grdo nasomaro,
da je Italjanar notr vdaro.
Gino plačo falat je z dolaron,
džareg grato ijnaš je mesaron.
Džajati so pejnezni bogouvg,
Janoši so kumes šli vlasouvg.
Soudni den trpejla je stvarijna,
samo v štali gvūšna bijla je živijna.
Lastvice so miting mele,
pravi čajt so odletele.
Da je Gino trouso šprijov žegen,
te je Janoš zapro vrable v škegen.
Pravi Janoš eden čaren den:
»Katra, Italjana prženen.
Sousidovo deco nikan sploudi,
pipike ostanejo na pouđi,
prasce, Seko vō ne pūsti,
malo gutni, če te majo lūšti.
Če boš kumes, fōrtoj cuj si zvejži,
če pa nej, se v postel lejži.«
Kūnjo glij pod šporet zmela
vijdi: stari ovoga že pela.
Fejronko nazaj potejgne,
friško v štopet tā se vtejgne.
Tak čej vrezō pūjkša dūjne,
okno z glažon vkūp se sūjne.
Janoš tere sejro si glavou:
»Boug liblejni, ka je dūnok tou?«
Tak čej kričō man ga man,
skoči v kūnjo Italijan.
»Morto! Morto!« džufče stara sabla,
vō z glažojn potejgne — vrabla.
Janoš v sralaj skouta se derej:
»Moja stara lekar ne živej!«
Gino dale v rouki vrabla vaga,
Janoš v džočī Katri k sej pomaga.
Boži žlak je samo malo
dregno Katro tā pod salo.
Prle una znouvan oživej
liki Janoš svejčo gor vužgej.
Nej šče čista posinsega
vijdi krivca toga sega.
Božen živlec Katro zgrabi,
v megnjenji se gor opravi.
Sprudin skače semotama,
krič je: Mamma mia mamma!
Janoš vujde šprudinčōi
s ten ka vō nad okno skoči.
Nej je Gino telko čajta mōu
ka bi lejko vrabla s sebov zōu.
Če bi šprudin bole kusti zraso,
tū ikak krtej bi paso.
Liki sakši krič inouk minej;
zmejrijo se tūdi tej trgej.
Vrla kak nevoľna fčejla,
Katra rambo vrejd je zejla.
Janoš bujti, stari trout
pa je v kuči būu gospout.

Kak sršen je Gino čemernjak
sprva muvo: »Ženska vrag je, vrag!«
Glažek šnopsa ga je vtolo
pa pozabo friško je na smolo.
Drugi liter šnopsa že teče,
Krista Jezus, tū se pa pigej.
Boug zna što si bole gezik mene.
Gino sikdar: si si, bene bene.
Janoš: bojna, bojna pa Karpati.
Katra: ka trbej na šporet džati.
Snops po žilaj dodna krj ženej,
vrouči Gino si mlešej želej.
Kusti pūšel pejnnez vō držij
»Daj rugacu!« Janoši pod nous krčij.
Katra: »Lejko misli slavski reco?«
Janoš bejsen: »Gron ti v keco!
Te ne vijdiš, ka za svoje posle šče
kūjpiti si kurvinsko mlešej.«
»No, no stari, pijan si kak nouč,
vej za pejnnez sakša de v pomouč.«
»Kurba grda stara, ne boš liū,
ka če bi gospout plibanoš čiu.«
»Popi nej trbej, ka se un zna,
glavno je ka človik pejnnez ma.
Idi k vūjni, Tilo se naj sploudi,
tak ka dōnk ostane pejnnez v roudi.«
»Sou mo, tij preklejti stari skren,
v škromple ti neđužno birko prnesen.
Daš jo toj mrlini, fuj te boj!
Lucifer s tebej naj kūja loj!«
Janoš ide k vūjni, spoutoma kūnej,
Tila, grijvi angel njemi gor odprej.
Bogme ma kaliber tou mlešej!
Nej je slouka — tūčna. ebava prlej.
Skoron sakša dekla cecke ma,
liki Tilin lejvi dva vō du.

smrt

Tū ma grejšen človik kaj prgejti;
misijon tū gvūšno ne bi osto svejti.
Divdža krj plahoče njejne žile,
ma temperament za štiri kojnske sile.
Prakso ma, pa šūrko ledevdžej,
črnca zmoro dva, če samo šče.
Mini gvont si sama šijvle,
telko ka njej džonka luster skrijvle.
Ta ma v kuči već kak v glavi,

čujmo, ka njej Janoš pravi:
 »Lejpa si kak srna brna gebrna,
 odi z mjauf, če rada bišla srebrna.
 Naš sinjor Talijanar te želej,
 un za velki pejnez nikaj ščej.«
 Vüjna gor zaskoči: »Boug te varil
 te boš klajša cejloj fari.
 Ge ti zemen bojdikajski pejnez kraj,
 popi ga na mešo don za vöčen raj.«
 »Rajši vrag naj z menov pekel plüjži,
 liki farar z mojin trüjdon mešo slüjži!«
 »Zdaj pa meni folga, preveč greja bou,
 Tila hajdi v künjo, vüjec tñj domoul!«
 Tak ošpotani se Janoš poberej;
 čüdna misel zdraven ga domou vlčej.
 »Mojo Katro gvüšno grata straj,
 če me nede pravi cajt nazaj.
 Una bole takšne mejke je nature,
 zdaj pa sama gej s človökon brez kulture.
 Ka če bi jo Gino začno doj metali,
 koga ma sirouta na pomouc zazvati?
 Lejko se kajšteč pod mus zgodij,
 Gino jo ponüca, te jo pa strlij.
 Pouleg sega una nej je več za tou.
 Da je že med nama slejgnji pout bilou?
 Snejg je šou ... aha, za svete krale,
 nej, ka lekar itak za risale.
 Hm, hm, te je Janoš nej biu müjden,
 kaj če san prehitro grato trüjden,
 te pa duže bole bejsna na menej.
 Lejko san predugo biu pr njej?
 Znonkar se hodžala ka de grej.
 Mlada bišla glij kak stara,
 zvün vogrskoga žandara
 nikoga nej k sej pistijla;
 gvüšno dugo je nedužna bišla.
 Da se spomnin, te me smej mantra,
 kelko Pepin Pišta odo ta.
 Te pa ges san odo drva kalat,
 prejšat, žet pa ižja malat.
 Staromi san nej računö v cvenki,
 vej san znau, ka nika nede kšenki.
 Tisto leto sva se zejla,
 kak je bišla te vesejla!
 Prle mejla samo velki krijž,
 zdaj pa s kučov grünt kak paradijž.
 Samo ena njiva ide v brejk.
 ges san tñj nej kakšen halabejk.
 Ja, ja, moja stara dobro zna,
 sakša nema takšoga moža.
 Kak je tñj zalüblena v menej,
 zdaj šče dosta bole kak prlej.
 Nešče una sakše »papagaje« ...
 Vtejgni dönok malo tej stopaje.«
 Tak si Janoš s sauf zgučavle,
 slüjtnje ploudi, prepričavle.

Na podouknja stoupi — se je tñu.
 Janoš tak čej comperbaba biu,
 si naraji polko kraj popravi,
 tou ka vñdi njemi krič zadavi:
 of jo posisili doj stiskavle,
 nejl ka una tñdi prouti davle.

Divdža slika biže ga v oči:
 Katru tan razplažena gečij,
 tak čej zbesno Gino skače,
 günja v njevaj grejšnosti šumače.
 Sakši živvec v njen zdrgeče,
 kak se šteri zakikeče.
 V glavi tou grmij pa čejše vüja;
 strašen pekel v njen se küja.
 V düjšo žgej ga, smijče grejšen par,
 na oči vlčej krvavi šlar.
 Megla, blijski, grmlenca, veher;
 Janoš se razpouči kak meher.
 V pekel düjša vküp se süjne,
 strašen ogen z njega düjne.
 V künjo skoči, stuli kak pošast;
 radost rastopij kak šporet mast.
 Katra: Jezuš! Gino: Porka dijo!
 Nema vlačaj goulo segeštijo,
 liki itak včasi vö zdrvij,
 nagj stou na vöro kraj bižij.
 Janoš zdraven se na Katro vrže,
 penavo, kak divdži žrebec rže.
 Katra si naoupak tou tolmači:
 »Un ščej tou ka Gino, nika nači.
 Ia zakoj pa nej, če tak želej.«
 Straj jo skoron čista že minej.
 Zdaj! krčijo v njen odprejte rane,
 divdže zgrabi Katro za gutane.
 Prste njej v pohotno koužo klači,
 straj oči njej šürko razgorači.
 Pa če glij njej smrti že vijzum pijše,
 gnüjs v očaj za milost prošnjo brišče.
 Sapa Katri sfalivavle,
 parkrat trzne, pa vö davle.
 Zgrabijo sirouto pekla sile.
 Banka naj ne druka »cento mille!«
 Voumoten pa Janoš sploj ne vej,
 ka je fčijno strašno velki grej.
 Püjkšo zgrabi, strejla, misel kole;
 pamet v kmico kaple duže bole.
 Tisti den so njega odpelali,
 Katro so brez maše pokopali.

bručov intervju

**z bivšim štipendistom občine
„Prazni škal“ Kostjo Suhcem —
Mistrom Skeleta**

Bruc: Bi hoteli nekoliko podrobneje seznaniti bralce s svojo izjemno osebnostjo.

Suhc: Sem dipl. pavzer iz življenjske ironije. Višina: 212 cm, če pa merimo na živinski skali, potem gotovo nisem visoka živina. Teža: 41 kg, torej nisem težak problem, 50 tisočakov bi rešilo mojo eksistenčno enačbo. Obraz: pravega skrivam, da me ne bi zaprli. Lasje: bili so rjavi, a so me oškubli. Nos: progresiven; razen dolgov edina napredna stvar na meni. Je posledica intenzivnega nategovanja; družba me stalno vleče za nos. Oči: prilagodljive; po potrebi znam zatisniti oko.

Bruc: Kako se v življenju obnesejo vaše nenavadne dimenzije?

Suhc: Postal sem fenomenalna osebnost. Sem kapetan standardne reprezentance. Ko se pojavim na ulici, sem v centru pozornosti. Često sem povabljen na pomembne sestanke in seje, kjer služim kot sredstvo za privabljanje ljudi. Študentom dokazujem, da se da živeti od skromne občinske miloščine — štipendije, ne pa samo od prispevkov stricov in tet. Sem vzor za potrošnjo narodnega dohodka. Na mojem jedilnem listu je namreč samo 0,015 kg kruha, ostalo so pa optimalne količine repe in vode.

Bruc: Povejte kaj o vašem uveljavljanju v svetu.

Suhc: Sodeloval sem na mednarodni razstavi suhcev v Parizu. Dosegel sem drugo mesto. Zmagal je preživeli iz Buchenwalda. Na simpoziju psevdootletov v New Yorku sem se povzpel na prvo mesto. Po tem uspehu me je ameriški režiser povabil k sodelovanju pri snemanju filma »Antena visoke družbe«, kjer sem igral vlogo Trs-

ka Joe. Za to vlogo sem prejel lansko leto Oscarja. Po tem uspehu sem postal glavna atrakcija mnogim razstavam, simpozijem in podobnim rečem. Dosegel sem zavidljive uspehe, vendar nisem sprejel nobenih honorarjev.

Bruc: Ali imate kakšne sovražnike?

Suhc: Kot vsak pošten državljan imam tudi jaz nekaj velikih sovražnikov. V prvi vrsti me sovražijo oziroma želijo psi. Ko se pojavim, takoj pričnejo ocenjevati moje kvalitetne kosti. Nekoč sta me napadla dva volčjaka in od takrat sem ob mezinca na levi roki. Zdaj sem vedno oborožen z debelo gorjačo, ki mi zagotavlja miroljubno koeksistenco s psi. Pohvaliti pa moram tovariše profesorje, ki me imajo tako radi, da me želijo na izpitih večkrat videti. Dobre kuharice v »Akademskem kolegiju« skrbno pazijo na mojo linijo.

Bruc: Od kdaj pa imate psevdonim »Mister Skeleta«?

Suhc: Dobil sem ga popolnoma slučajno. Pred leti so na medicinski fakulteti miši požrle skelet. Profesor me je nekajkrat povabil na predavanja in vaje; tu je na meni predaval osteologijo (nauk o kosteh — opomba Bruca). Tedaj me je profesor v šali imenoval mister Skeleta. Meni se zdi to ime umestno in sem užaljen, če me kdo imenuje s pravim imenom.

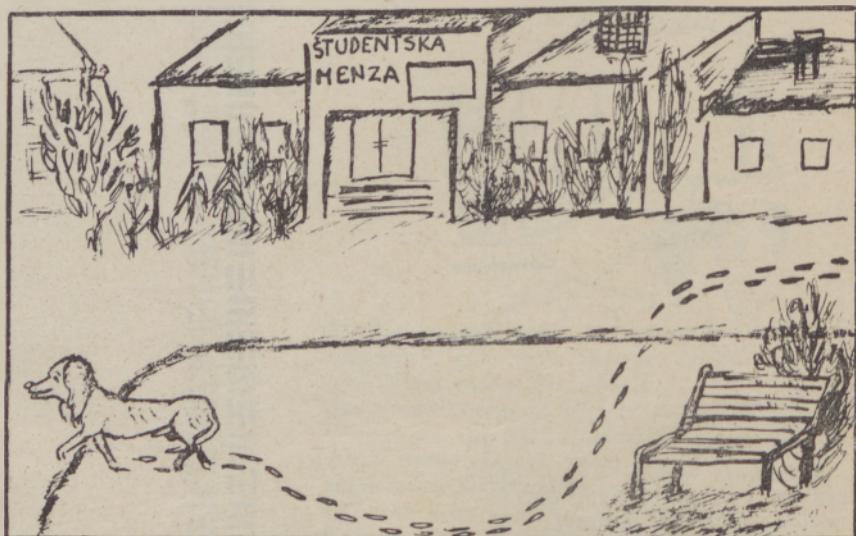
Bruc: Slišal sem, da imate študentje težave z zdravstvenim varstvom. Kako to občutite to vi na sebi?

Suhc: Ne morem se pritoževati. Ko sem si pred kratkim zlomil nogo, mi sploh ni bilo treba na rentgen, ker so zlom videli neposredno. Hkrati bi se podjetju »Snaga« zahvalil za tritedenske počitnice v postelji, kjer sem jih preživljal po njihovi zaslugi, ker ulice niso bile posute s peskom.

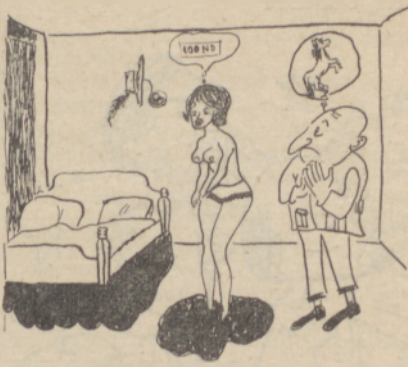
Bruc: Na koncu bi se vam zahvalil v imenu mojih bralcev za vaše suhe besede ter vam zaželel še mnogo uspehov v življenju in v vaši koščeni karieri.

POVEČANA STIPENDIJA

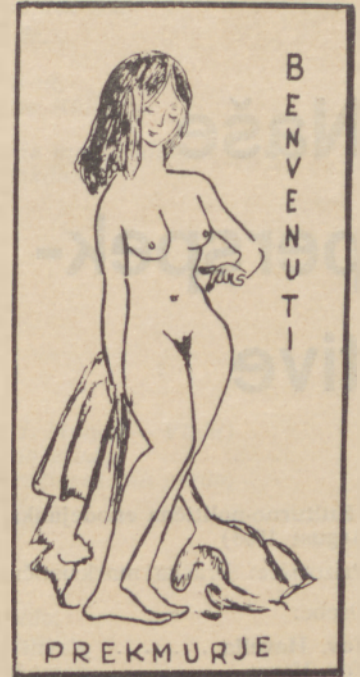
Očitno dober okus

- No, in za koliko pa bo?
- Samo za enega konja.

„DIANINO“ DARILO

Fant — študent prišel je iz Ljubljane,
a v Soboti je našel obraze le zaspune.
Ljubezni stare hrepeneče
oči obračale v njega so ljubeče.

Zastonj med njimi iskal je oči
pri katerih vasoval je vse noči,
a kar je našel ni bilo oglato,
le v dolnjem delu h'lo je trebuščato.

Kaj s tabo deklica bilo je moja,
da že sedaj usoda zapečateni je tvoja,
Ne spomniš se kaj vse sem ti povedal,
ko sem v oči ti tvoje lepe gledal.

O kontracepciji poglavje sem izbral,
in do potankosti ti vse podal,
a nisi me poslušala nezvesta,
ki lahko moja bi bila nevesta.

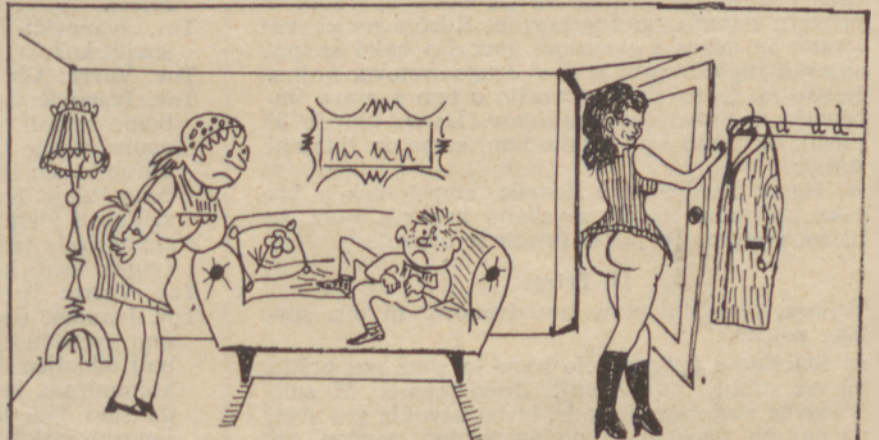
Kje naj jemljem si sedaj idole,
ko si prizadela me takole.
»Diana« ga je podarila
in sina boš sedaj rodila.

Rad videl tvoj bi naraščaj,
a kaj, ko šel v Ljubljano bom nazaj.
še le čez mesec dni al' več
bom zvedel, da dekle nisi več.
Veš, marsikomu je težko,
življenje ni le rožnato,
postlano s trnjem je povsod,
le kje zdaj iščeš kruh? Drugod?

Nikar ne pojdi ti po svetu,
ker obrat bo že ob letu,
ko otročiček rekel bo vama
njemu atek, tebi ljuba mama.

- koliko si pa dala za svoj
novi plašč?
- Malo, oče samo petkrat.
- So to devize?
- Seveda, take, ki jih uporab-
ljajo vsepovsod, boljše od
dinarja in se v njih lažje
meri storilnost.

- In ti greš na hausbal brez
hlačk!?
- Pusti jo mama, saj tudi ti
nisi imela zumašenih ušes, ko
si poslušala koncert.

Naše perspektive

Ce slučajno pride kakšen Leonid iz Moskve, da bi korigiral naše knjige, ga vrzite ven.

(Kulturno-politična enodejanka — Godi se v Pragi — Avgust 1968)

Prizorišče: Praška marksistična knjižnica.

Osebe:

Tov. Havella glavni knjižničar
Tov. Vavra pomožni knjižničar
Tov. Hana Strašekova tajnica v knjižnici
Tov. Oleg Staršinov kulturno-politični komisar sovjetske armade odrešenikov
Tov. Akakij Ivanovič njegov pomočnik in
Dva vojaka sovjetske armade odrešiteljev človeštva

I. Prizor

(Knjižnica — tov. Havella in tov. Hana)

Tov. Havella: Joj, tovarišica Hana, strašne reči se dogajajo v tem našem svetu, pravzaprav na Češkem, Ali ste morda slišali, kako so sovjetski vojaki posiljevali naša dekleta...

Tov. Hana (ga prekine): Posiljevali??? To je strašno, tov. Havella. Kam gre ta naš svet.

Tov. Havella: Tako strašno pa zopet ni. Saj so jih posiljevali samo s sovjetskimi konzervami, ki res niso najboljše. Mislili so pač, da pri nas nimamo hrane in da živimo samo od kontrarevolucije. Sicer pa so tudi naše fante posiljevali z vodikom v dobri veri, da bodo z njo izgnali kontrarevolucijo.

Tov. Hana: Tako? Jaz sem mislila, da govorite o drugačnem posiljevanju; o tistem bolj posiljevalskem posiljevanju.

Tov. Havella: Ne, ne! Tega se nikar ne bojte. Moške, ki imajo vsaj kanček nagnjenja k posiljevanju, zbirajo v posebnih enotah, ki jih bodo uporabili v primeru napada na Jugoslavijo. Rdečearmejci, veterani, še danes s ponosom govorijo kako so posiljevali Jugoslovance že med drugo svetovno vojno. Nekdo mi je rekel, da govorijo o tem s pravo ljubeznijo, s pravo ljubeznijo tov. Hana. Človek bi mislil, da bodo kaj kmalu tam, samo iz ljubezni seveda.

Tov. Hana: Pardon tov. Havella, ampak nekdo koraka po hodniku (res se slišijo koraki). Bliža se našim vratom. Tu je žel! (vrata se odpro).

II. Prizor

(Prejšnja, tov. Staršinov, tov. Ivanovič in dva sovjetska vojaka).

Tov. Staršinov: (govori zelo hitro in sline mu pršijo na vse strani): Zdravstvujte dragi tovariši. Mi smo iz slavne sovjetske armade, ki bo osvojila ves svet, pa naj bo zlepa ali... oh ne pardon, pardon, zamenjal sem govor; torej smo iz armade, ki s svojim čudovitim orožjem prinaša mir svetu. (med njegovim govorjenjem njegovi spremljevalci ves čas slovesno in zadovoljno kimajo). Tov. Ivanovič, povejte prosim tem dobrim ljudem, zakaj smo pri-

šli! Oh ne še, počakajte prosim trenutek. (Se obrne k tov. Havelli). Ali sta z gospodično tukaj sama.

Tov. Havella: Ne tov... no hm... tov. general. Nisva sama; moj pomočnik Ototkar Vavra je v pisarni.

Tov. Staršinov: A tako? Da, da, seveda. Bojite se za pisarno. Pravilno. Človek nikoli ne ve, v teh časih. Previdnost je mati modrosti. Z gospodično bova poklicala vašega pomočnika semle, midva pa bova čuvala pisarno. To bo zelo harašo. (On zgrabi tov. Hano z roko in jo vleče proti vratom v pisarno. Ona se upira, toda on je železno močan in se le smeje njenemu naporu. Prideta do vrat). Tov. pomočnik, pridite sem! (Odvleče tov. Hano v pisarno).

III. Prizor

(Prejšnji, razen tov. Staršove in tov. Hane in pride tudi pomočnik tov. Vavra. Iz pisarne se takoj zaslišijo čudnočudni kriki. Tov. Havella se zažene proti vratom v pisarno, a pred njimi že stoji vojak z golim bajonetom, s katerim si čisti nohte, nato pa nenadoma obrne bajonet proti tov. Havelli, ki mora tako odstopiti).

Tov. Ivanovič: Hej, tov. knjižničar, nikar ne motite procesa izganjanja duha kontrarevolucije v tem zgodovinskem trenutku in začnimo z delom. Čiščenje je sedaj na vrsti. Vse krivoverske knjige bomo zmetali na kup in jih sežgali.

Tov. Vavra: Krivoverske knjige? Pri nas imamo zgolj samo marksistična dela!

Tov. Ivanovič: Saj ravno to je narobe. Vi imate preveč marksističnih knjig. To je krivoverstvo. No ja, začnite s seznamom; na dan s heretiki!

Tov. Vavra: Tu imamo Kapital in Komunistični manifest.

Tov. Ivanovič: Katero izdajo? Evropsko, ali našo, sovjetsko?

Tov. Vavra: Obe!

Tov. Ivanovič: Vrzite evropsko! Skozi okno, spodaj bomo sežgali te reči. Prepolna je nevarnih misli in neprečiščena ta evropska izdaja. Sovjetsko izdajo ohranite. Če bi ljudje brali evropsko, to je neočiščeno izdajo Kapitala, bi jih utegnile še premagati sladkosti življenja v kapitalizmu, ker se mi, v socialističnih deželah še pač borimo s težavami. (vojak meče knjige skozi okno).

Tov. Vavra: Tu imamo Titove knjige.

Tov. Ivanovič (ogorčeno): Titove! Mar ste znoreli? V tem svetišču hranite knjige tega odpadnika, ki je bolj oddaljen od pravega komunizma, to je našega komunizma, kot zemlja od sonca. Morali bi vedeti, da smo Tita že zdavnaj odpisali in samo slepota jugoslovanskih narodov ga še drži pokonci. To je nerazumljiva slepota. Skozi okno s Titom, s tem nevarnim človekoljubom.

Tov. Vavra: In tu so Kardeljeve knjige.

Tov. Ivanovič: Sramota! Mar imate celo Jugoslavijo v tem predalu? Tudi tega leporečnika gojite na svo-

jih prsih. Ali ne veste, da pravi komunizem ne prenese takih znanstvenikov. Skozi okno z njim, ki zavaja svet.

Tov. Vavra: Tu imamo Marcuesa.

Tov. Ivanovič: Strašno! Tudi to kačo, ki onemoglo sika, da revolucija ne more nikoli zmagati, imate v tem svojem zmešanem rastlinjaku. To je vendar nesmiselno. Mar ne vidijo ljudje popolne zmage revolucije v Sovjetski zvezi, v naši domovini. Pri nas je človekoljubnost tako popolna, da ljudi masovno pošiljamo v Sibirijo, da se ne bi kdo počutil osamljenega v tajgi. Ha, tudi streljamo jih masovno, seveda ne javno. In kje imate Stalinova dela?

Tov. Vavra: V posebnem predalu, ki ga nikoli ne odpremo.

Tov. Ivanovič: Dobro, dobro. A nikoli ga ne odprete. Ni treba, ni treba. Toda prah morate vsak dan pobrisati s teh knjig in iz tega predala! To je bil prerok. Pa še več. Natančno je vedel, kaj je potrebno storiti s človekom, da postane voljan in poslušen revoluciji. Izredno rahločuten in prefinjen človek je bil. Res škoda zanj.

Tov. Vavra: Tu imamo tudi Lenina.

Tov. Ivanovič: To je nevarno. Ljudje ga razumejo, samo ne razumejo ga pravilno. Njegove misli so tako demokratične, kot pri Titu, da postanejo nevarne pravi demokraciji, ki je v tem, da vsi ubogajo in da nihče nič ne ve. V tem je enakost. Ja, naš Josif je to izredno dobro promislil in domislil.

Tov. Vavra: Toda, tovariš, mislim gospod... Če bo šlo tako naprej bomo imeli prazno knjižnico.

Tov. Ivanovič: Saj to ravno hočemo. Kdor ničesar ne bere, ne bo nikoli prebral nič slabega. In tako ne boste mogli misliti, da tisto, kar mi pravimo, ni edino in pravilno. Dovolj je, da poznate našo, pravo misel, da razmišljate o tej misli in spoznali boste božje... oh pardon, skratka pravo kraljestvo. Pri nas smo to odlično rešili. Ljudje berejo samo Pravdo, ki ima monopol nad resnico.

IV. Prizor

(Vrne se tov. Staršinov, ki se zadovoljno reži; za njim se po štirih priplazi, vsa krvava in raztrgana, tov. Hana).

Tov. Staršinov: Opravljeno??!

Tov. Havella: Tov. Hana, kaj je vendar z vami (stopi k njej in jo skuša dvigniti).

Tov. Staršinov: Kaj neki? Izgnala sva duha kontra-revolucije. Ta proces je bil nekaj absolutnega. A težak je bil.

Tov. Hana (se bebasto smeje in sedi na tleh, ker je tov. Havella stopil vstran): Da, da. Spoznala sem vse sladkosti sovjetskega socializma. Kje je moj dragi, da mu jih povem. Bolelo je, ha, ampak — bilo je spoznanje. Kam vodi socializem?!

Tov. Vavra: Zdaj vem, v čem je bistvo. Posiliti hočejo ves svet. Samo, ali ni že posiljen?

POGOVOR V NEBESIH

Josif, sedaj pa res moram priznati, da so na zemlji večji še, ji kot sva bila midva.

Epigram ženski, še od lani

Da osel maščevalen biti zna,
se iz bukev razbrati da.

Da oslica maščevalna ni,
pa nikjer v bukvah ne stoji.

Preje Ona kakor On je maščevalna,
to praksa kaže mi vsakdanja!

Stare bajte

(prosto prirejeno po J. Murnu — Vlahi)
S knjigami pod pasho gredo,
v čudnih puloverjih raztegnjenih gredo,
k tlom sklonjeno glavo,
vsi imajo pa suho telo
in držijo se žalostno,
da le včasih tako.

Z dekleti oh sebi gredo,
v kapah povaljanih gredo
in zdaj z desno roko
in zdaj z levo roko
dekleta objemajo žalostno,
da vselej tako,

S knjigami pod pasho gredo,
v čudnih puloverjih raztegnjenih gredo
pa v kapah povaljanih gredo
in zdaj z eno, drugič z drugo gredo
in poljubijo še v slovo,
da skoraj vedno tako.

Postelja številka 503

(Svobodno po popevki »Puška številka 503«)

Nekoč, ne dolgo tega je bilo dekle
z imenom ljubkim, Marie
in spala je na postelji številka 503.
kam potem je odšla, to se nikjer ne pove.

Nikdar prej ni sanjala o postelji številka 503
in fantje so rekli ji Marija, ne Marie.
Ljubila je fante svojih let,
malo ji bilo je mar za ženski klevet.

In šla je v mesto se učiti modrosti
in spala je na postelji številka 503,
prijatelji novi so jo imenovali kar Marie
počela čudna je divjanja in norosti.

Pa je prihajala zvečer s fanti se ljubiti
na študentsko posteljo številka 503
in ti goreče so ji šepetali Marie, Marie;
o kje, kje, kje bil takrat njen bog je skrit?

A nekega dne izmučena je obležala
na študentski postelji številka 503
in tiho prijateljica je šepetala: »Kaj s taho je Marie?«
Marie pa najraje bi kar vznak zaspala.

Potem morala je iz stare srede oditi,
morala je zapustiti posteljo številka 503,
a še naprej je ostala prelepa Marie
in le včasih pomisli na posteljo številka 503,
ker potem se s solzami v očeh mora znova ločiti.

*Če jemlje ti duševni mir
muhavost tvoje kariere,
prav rad tovariš Netopir
v tolažbo skušnje svoje zhere.*

*Pred samim vrhom strl je klin
na lestvi vodstvene kreposti.
Baje največji je trpin;
Odvzete so mu vse dolžnosti.*

*Gotovo nisem prav hotel
namočil smetano v pomije,
da kriv ne bom, o tem pove
naj sama žrtev polomije.*

*»Posluh! tovariš Netopir,
imava midva zdaj sestanek,
vse mora priti na papir,
zatorej prosim vaš pristanek.«*

*»Ne morem kaj, me sili smeh.
Ti prosiš me za dovoljenje,
ne veš, da skoraj pravi greh
je najti v nižjih bitjih mnenje.«*

*»Na te reči se ne spoznam.
Povejte kaj o svojem vzponu.
Se bolj zanima me, priznam,
zakaj vam zvezda je v zatonu.«*

*»Priznam za tale intervju,
da sem rojen na nizkem tramu;
ne zmore miška vrh v skednju,
vodilni so v ptičjem hramu.*

*Pod isto streho smo na svet
prišli in skupaj smo živeli,
a jaz ostal sem v puh odet,
le ptiči perje so odeli.*

*Jim vztrajno rasel je greben,
vse črno skrili so v rdeče.
Zavist mi dala je namen,
da sam posežem v vrhnje gneče.*

*Prikrival sem svoj mišji rod,
posnemal ptičje sem življenje,
enak jim biti prav povsod,
to moje je bilo stremljenje.*

*Vzleteti ni bilo težko;
sem take bolj znajdljive vrste.
Parole sem razpel v roko,
med svoje spretne dolge prste.*

**BRUCOV OSNUTEK ZA
NOVO STAMPILJKO KLUBA
PEKMURSKIH STUDENTOV**

N ETOPIR

*Povrhu mi je kot nalašč
naključje dalo strica Maksa
svečano lepo škrlatni plašč;
njegovo moč nam kaže praksa.*

*Ko sem rdeči plašč odel,
predelal jezik v zvočnik družbe,
na mah sijajno sem uspel.
Dobival sem vse boljše službe.*

*Tegobam vsem sem bil imun.
Ostal bi še v vodilni kasti,
postati moral bi voľun,
med brate za birača pasti.*

*Upre se skrivano srce,
pokaže pticam moč brez slave.
Zdaj sem pokazal jim zobe.
Le miš ima vrednote prave!*

Množičen sprejem v Zvezo komunistov!

Prgišče misli

Spoznave težnja dan za dnem obeta,
da kepa znanja venomer bo rasla
in up z uspehi uma misel spleta:
Izraz neskončnosti bo znanost našlal

Nemirni duh človeštva sel zvedavi
vsemir zajema, meri zvezdam tire
problem pojava lastnega ustavi
polet iskanja stvarstvu prazvire.

Zavest razpne v obliki slavoloka
odseve stvarnosti v duha zidine
in hkrati vodi do spoznave stoka:
Z zavestjo nam brezskrbja sreča mine.

Po vseh vidikih smo ljudje različni,
prav pisan videz nas navzven odeva
in v tem gotovo nismo najholj slični,
kar notranjost doživlja in odseva.

Materia, ideja, v nas prvini,
lovita se v karakterne načine,
razklanost biti naše v sestavini
povdarja plat pretežne količine.

Premoč mesa zahtev duha zatira.
V nagone budne pa se misel zriva,
življenje se poraja, se razdira,
le kje se v tem procesu smisel skriva.

Ce duh ubira v ritem strune biti,
vprašanje »jaz« nikoli ne počiva.
Nenehno um razpreda sklepe v niti
s katerimi razpoke znanju šiva.

Ce ti iskanje smotra sploh preseda,
utopi ga med dogme naveličan
in onkraj smrti srečnež boš, seveda
na veke srečen, od boga zveličan.

Ce so ti cilji zemeljske dobrine,
na glas priznavaj družbene idole,
varuj se vselej kritične ostrine;
uspeš, če nimaš prav izredne smole.

A že napredek trga mit oltarja.
spoznavajo politične številke,
da spremenila jih je sla denarja,
v pokorno vselej kimajoče bilke.

Iz sna človeštvo se osvešča,
postavlja, išče zakone razvoja,
zdaj družbi in ljudem na mah vse češča
potreba v vetu trezna je presoja.

Nam daje čas za misli carstvo strojev.
oblači v meje borbo preživetja,
ukinja se obdobje zgleda nojev,
zaritja glav pod dnevni kup početja.

Vse manj skrbi nas homo jutri siti,
ugibamo ovinke rojstva k smrti,
zvedavo gremo vzdolž življenjske niti,
po sebi rijemo kot slepi krti.

Zuenkrat še ne najdemo korena
kuterega moči so nas razvile,
dvomljive vse razlage so namena,
ki nam odreja vlogo prve sile.

Uržena rokavica

»Brucu« lastni so različni — izmi:
prvi b'li so nacionalizmi;
nato zapleteni bili so kriticismi,
Zatem rodili so se plehki žilavizmi,
ohupanja bili so polni in bojazni.
Lani s kolektivizmi se sprijazni;
čas pove naj, kateri letos v njem so — izmi.

Sprejet doboj

Člani kluba po značaju niso isti;
eni delavni so — aktivisti;
(sem se štejejo tud' žilavisti);
gobcarji so le kurieristi —
po pripadnosti so horvatisti,
(tule ne bi smeli biti komunisti!).
Usmili se jih sante Kristi!

brucka

€ j brucka, zelena brucka,
torej praviš, da si Prekmurka.
A kje si dobila te modre oči,
ki izzivajo mimoidoče
sredi trudne in pozne noči,
otožne mladen'če, pijance pojoče.

Brucka, zelena brucka,
Praviš, da ti je sestra breza prekmurska.
A zakaj si včasih od srca smejoča,
včasih pa zopet tiha in nema;
enkrat si kot radost pojoča,
drugič okamenela in kot stena bleđa.

Brucka, zelena brucka,
praviš, da si poštena Prekmurka;
pu sem zadnjič pred opero obstal
in tiho mi je šepnila znanka,
ko sem ti veselo »Dober dan« dejal.
Kaj? jo poznaš ali ti je neznanka,
saj ona, ona je navadna kurba.

Brucka, zelena brucka,
praviš, da si nedolžna Prekmurka!
Pa smo ob vinu vso noč sedeli,
o svojem Prekmurju lepo govorili
in včasih še vmes otožno zapeli.
Tujcem sem peč o svoji krajini
in lepih dekletih v naši ravnini.
»Zakaj le, zakaj bi z lažmi se morili.«
naveličan je nekdo od mize vstal.
»Poznam eno brucko, ki je Prekmurka,
a reči kar hočeš, je prostitutka!«
je rekel, vsedel in vsi smo molčali.

MRLIŠKI OGLEDNIK

Vzrok smrti: prevelika izmučenost v hotelu »Diana«.

b

ritkoskop

Vidite pojge dela nega. Med tejmi šteri pa seglij delajo, delajo ništerni dostakrat falingo. Tej falinge so za nas drage šoule, štere smo nej se doj zaprli. Falinge nosijo večijni kvar — ništernin pa iže. No, včilij smo se vertivati, po tujon gučati ino šrajfe mazati.

Ništerni v Boga vörvajoči, so se njimi molit ino včijt ovčice past odijšli. Z maloga, naši pajdaši s šoulami so se pa kak zdaj mij trujdili, ka bi z dobrimi glavami in zlatimi rokami domovini služili.

Što bi si tou mislo, ka naša domovina ne nūca več nej dobri glav, nej zlati rouk.

Pomali, nej se trbej trno cekniti, te pravli, dela kelko ščejte.

Tak lejko vūpamo, ka de non inouk dobro šlo. Istina je tou, poglednite njim ešče trbej prejnje lidij. Somo novine si preštite. Vidli te, pouleg druīgoga, ka celou takše prejnje lidij nūcajo šteri majo:

1. zvūn splošnih pogojev ešče,
2. organizacijske sposobnosti ino
3. pravilen odnos v samoupravljanju, s
4. posebnimi osebnimi lastnostmi ino da so
5. petnajst do dvajset let delali s ciglon, vapnon, pejskon, cementon, železon, zemlou v najboukše v skupni lasti, meson, mlejkon, krūjon, odavanjon, oblačenjon, oštardžaštvon ino tak dale kak te že trbej.

Tak te vidli, ka skoron dvajsetipajt lejti po bojni ešče ita-k šoulani lūjdi nega. Ka bi uni takše lidij po novinaj iskali, če bi dosta šoulani bilou. Samo bi v novine etak na znanje dali;

Vertivanje, šteromi pozlačene mastij od lūstva svalivava, je za volo toga med grabe prišlo ino nūca:

1. Več lūjdi, šteri so v visiki šolaj rejsan lače trgali ino nam potrejen štrik spleli. Boukše vūpanje do tisti meli, šteri v ton štriki zlato nit (poseben doktorat) not spleteno majo.
2. Od nīj se terdža, ka peldo naprej pokažejo, po šteron bi v našon vertivanj mrežo pleli.
3. V njej morejo lidij tak notri spletene meti, ka da mo prejk grab šli ino vertivanje nad sebov nesli, nišče ino nika nede v grabo spadnolo.

Što zna ge grbanji rastejo, grbanje ma. Či bi naši pajdaši s šoulami se tou meli, bi njim vij rokej dali, pa bi te vkūp šli v boukšo ino sveklo prišešnjost. Dosta nīj gvūšno ne falij, ka splošne pogoje že majo (či je tou tou, ka je človik li človik ino nej opica). Ka ste s ten že zdaj nej na kakše trno velke šoule brodili ali cilou na kakši ekstra doktorat. Stari so tūdi več kak osennajst lejti ino po tejlj ino dūjši zdravi (dokeč nede štoj nači pravo). Za organizacijske sposobnosti ino samoravnanje (što ga nema je z njim žmetno) te gvūšno mogli kakšo čudno vago meti, ka te tou lejko vagali. Ka se pa posebnih osebnih lastnosti tijče, mij ne vejmo komi te tou merili. Sakši pa zna, na prijljiko povejdano, ka soudova Mariška ma najboukše.

(Vij ka tou štejte se ne smejte, či san cejlo na znanje nej mogo na prejkumursko džati. Za tisto ka so inda svejta naši očaki nej meli, so si za stou lejti nej naprej vōzbrodili). Ka se pa petnajst do dvajset lejti dela, s krūjon, meson, mlejkon ino oblačenjon tijče, smo tūdi mij opraviti meli, či ranč je zdaj slačenje v moudi.

Če se van je do teje šteti dalou, te samij vidite ka se lejko bōtate za enoga od prejnji.

Šoulani van nej trbej ino ka bi tan ge nas ne nūcate! Od da pa lidgej pravijo, ka so ta nouva na znanja za že dugo znane prejnje lidij napjsana, pa ka je že skoron sakši takši lūstvo v malon za atomsko bombo košto, si niti naši starejši

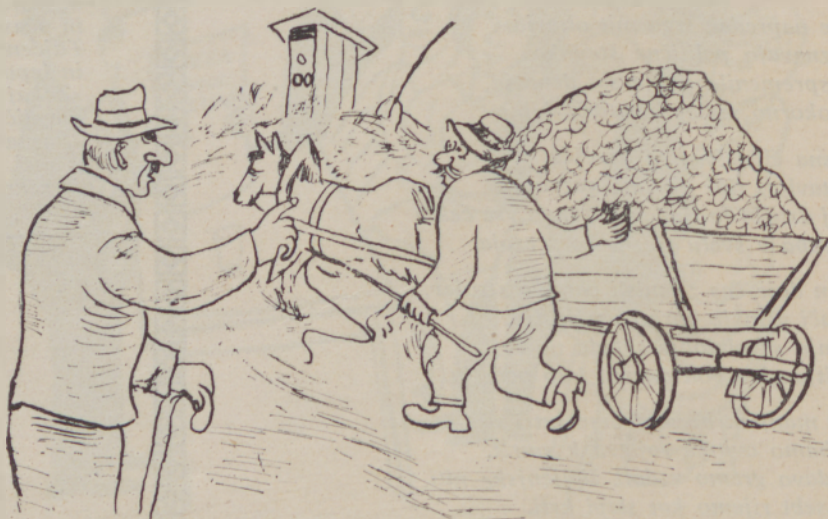
Gospod Bik! Z vašim potovanjem v tujino zaenkrat še ne bo nič.

šolski pajdaši ne vupajo botivati. Malo več vūpanja njim nebi škoudilo, ka za volo njuvoga boukšega samoravnanja bi nas tūdi nūcali. Znjimi bi se lejko po peldi eno malo bombo v vertivanji šli. Do zdaj smo pa oboji, tistin po takšon naznanji zbranin na pouti. Cilou prav majo da pravijo, ka nas pri svojoj bombi ne nūcajo.

Ništerni pravijo, ka že tak vertivanje v reformij boukše ta pelamo. Mij smo pa pomislili, ka pa če potače v stari koletečnica mammo, lidgej pa prestrašeni bole vlečejo, ka nebi na cesti ostanoli.

Delo bi radi melj ino z njim v svejko prišešnjost šli, pa kak najprle komunizem vidli. Z duogoga štenja (štero je za stou lejti naprej spjsano ino stou lejti naprej vō plačano) znamo, ka naj bi tan dobro bilou, ge je sveklou. Od da je pa dela svalijlo, malo vūpanja mammo.

VSAKA ŠOLA STANE DENAR

- Ali ti je uspelo prodati jabolka, sosed?
- Kje pa! Včeraj sem bil v zadruzi, kjer so mi povedali naj počakam, ker smo jih uvozili. Danes jih pa že moram na gnoj peljati.

Vijдите tou te prav napravili, ka te ženske v soldake pouzvali. Zakoj bi se doma somo z moškami bile. Braniti se trbej, one so pa tou pozabile. Či ranč nji stou procentov prve pomouči ne vej, je trbej strejlati navčiti. Po takšon mo pa moškj mogli za vertare iti, ka de tak vó vido, kak či bi se mogli pijsmeni nepijsmenosti včiti.

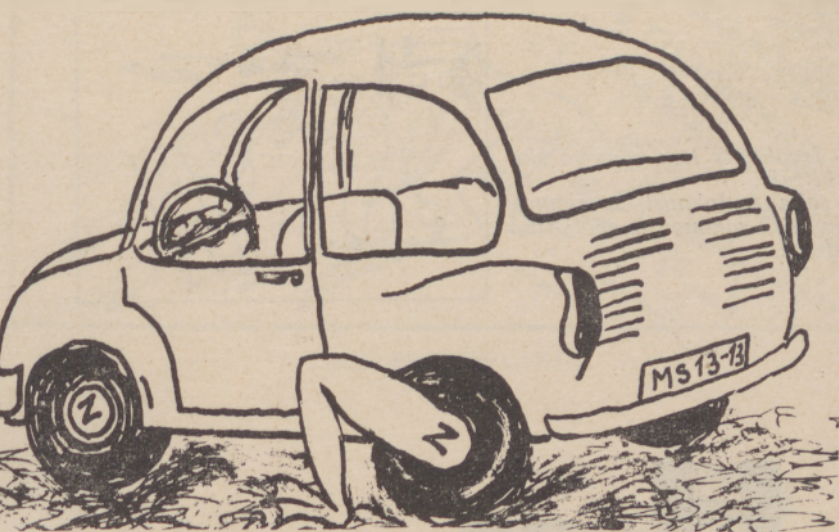
Soulari smo se bar v Sloveniji ino s tem tūdi prejkumurski posebnin regementon vó ognoli ino si zmislili, ka či de ranč trbelo, mo te z vomi vküper vmrejt ino bejžati znali. Ka či z babamj vkup... smo ešče nej pravoga gezika najšli. Ka ščeje — ništerne je straj. Pravijo, ka vrag pa baba v noči prijdeta. Tisti, ka se bogijo, kak mo front držali, pa nji je nej straj, pravijo ka de vrag, či neprijatcu eno par milijounov miši na front spisti. Mij smo si zmislili, ka de te že boukše, če do ženske za sebej držale. Bar se nišče nede mogo resno držati, če nan vujejo.

Tak kak vijдите se mamo..., tūdi par stou novui miljard (vüpa jmo stari dinarov). Tou je najmenje, zakoj bi se v vertivanji bōtivali ino tak gor vangejrali.

Generale so nej s heca delali, tak pa svoje strategije nemren naprej pelati.

Pajdaši v domače logej pojmo, pa mo se tan rajši za Talijane šli. Eno mo lovilji, drüjgo pa zgrabimo. Vijдите, tūdi v domačon loughi se živijna pasěj.

Prvo ka smo v loughi zaglednoli je stara zmantrana ino se pocukana koza bijla. Tak je vó vijdla, kak či bi jo si dojlji. Sigdar je kmee-e-e krijčala, na šteroga smo se friško navadili. Ponašala se je tak ka či bi domača bijla. Rusi, šteri je tak kak Amerikanar tūdi skouz te naš lough z nami šou, je tisti njejni kmee na živjce šou. Skakala je pa tak, kak či bi se njemi ščela vó pokazati. Rusi je toga dosta bilou, pa jo je ranč te v rit brsno, da je

Specialka za prekmurske ceste

kme e e e — ... držala. Takši močen... t je z njej spadno, ka smo se spoglednoli. Amerikanec je včas gor prišo, ka on tej kmet pozna.

Od da se je ta naša koza v susedovoga strijca ograchek past odla, je malo k sej prišla. »Ali kakša je pa te bijla, da je strijc ograchek gori odpro. Boug se smilüj, či je tou življenje«, je pobožen Amerikanec pravo ino itak našo kozo s pomilüvanjon glejdo.

Drüjgo, ka smo v loughi zaglednoli, je bijla obečanja vrejdn ino lipou rastouča stvar. Takše mij nūcamo! Glavou je mejla velko — tū de ešče za mozge mesto. Strašno rada je ešče itak tou bougo kozo cecala, ka smo spouti večkrat cuj gledali. Pa tūdi zavolo njenoga čüj-donga špilanja smo vidli, ka je ešče malo decinska. Skous je mumlala: »Po jmo ka mo se šli za ges pa gezero, ... ges pa dvejezero koooperantov...« Nan se je tou nikaj nej smejšnoga vido. Optimistj pa je toga gvüšno dosta bilou, pa je s cejlin glason skrijčo: »Idi se tij s trinajst gezero koooperantov!«

»KIK« je z nje treščilo.

A takša je ta rejč, moški si!« se je začüdo Amerikanar. Nej je ešče vrejdi tou vó pravo, že smo poplate segrejvali. Amerikanar de si dobro zapomno, ka je »KIK« rejsan moški. Optimist pa tūdi številke trinajst v gezeraj nede hitro krijčo, če se tou KIKi ne viji.

Bruči priporočamo naj karto naprej küppi, ka de lejko gledat šou da do se z njin metali zavolo toga špilanja. Skrb naj ma na koga stavi, ka do najbrž zvežbane bikoborce pouzvali.

Pojge gron je vdaro v grabo smo spadnoli... Pesimist: »Kristoš kakša kmica. Nikak je tou grabo dugo kopo, samo ka je vó odišo. Pajdaši posvejt vüžgite, ka mo bar kaj vidli... Boug nebeški kak čüden stvour je tū notri, na se malo slijči. Tū

je dosta prste pouleg melo, prle kak je tou stvorgenje na svejt prišlo. Boug ne daj, ka bi se tū ešče štoj cuj spravlo. Kakši bi pa te svejt v prišešnjosti vó vido... Pajdaši meni se viji, ka doj mejra. Gej ešče kaj sopej?«

Optimist: »Kak nebi sopelo, či praviš ka ešče mejra.«

Ges: »Samo kak sopej... Agrrrr... merrrr... agrrr... merrrr... v njen ropej ino srca pa... kuuu rr... kuu rrr... pravi.«

»Amerikanar, tij se pa ne smej kak či bi ti štoj rit kazo, ka boš gor počo. Če si rejsan tanač za pelde, povej ka mo s ten.«

Amerikanar: »Mašijne je nepoumlivo zoudao, kak de pa grabo kopao. Dišij po zgübi!«

Optimist: »Taj se nouri delaš, tej stvour je na slejgnjon, tebe pa figa briga... Pažalsta ruski tavišič, ne drži se kak či bi zmzno, rajši tij povej!«

(Nadaljevanje na 14. strani)

KDO KOGA PLACA V SOBOŠKI BOLNICI

— Ali vas je hudič danes na praznike sem prignal, da niste mogli priti jutri?

— Strašno me boli, gospod doktor, zato so me napotili k vam.

Črna borza v razcvetu

— Izvolite, s tem vam bo šlo hitreje.
(Vsaka podobnost sprejema-
nja naših zakonov je zgolj slu-
čajna).

HORO

VODVAR

21 1—19 1

V tem znamenju so rojeni predvsem pomorščaki in kletarji. Politiki so redkejši, čeprav je manj kletarjev, ki mešajo vino z vodo, kot politikov, ki mešajo ljudi s propagando in servirajo laž za resnico. Vodnarke so ledene samo na površju. Ko jim pomlad stopi led, jih čustva preplavijo; marsikaterega lahko verneža uto-pijo. Ljubijo tako silovito vroče kot parni stroj, žal jim ventil časa jemlje vroči pritisk. Bolha muhavosti jim daje karakterno nestanovitnost. Moške odlikujeta dve praznini, zato hitro splavajo na površje. Zelodčno praznino polnijo tako, da žrejo okolici živce. V ženskah ljubijo samo telo, to je pa itak vse kar je v ženskah.

RIBI

20 2—21 3

Tu so rojeni idealni državljani. V kalnih in čistih dogodkih so potrebno kratkovidni. Imajo odličen posluš za politična valovanja in nikdar ne plavajo proti toku. Sicer si pa pri nas privoščijo ta šport le tisti, ki iščejo brezplačno stanovanje. Značaj imajo potrebno spoznanje in se znajo izmuzniti iz roke pravice. Ženske tega znamenja ljubijo molče. Razumljivo: vpijejo vendar samo device. Moškim klecajo kolena samo pred denarjem in seksom in to zaradi teže prevelike skromnosti. Tudi oni so previdno molčeči; redko kateri se pred rojstvom oglasi.

OVEN

22 3—20 4

V tem znamenju rojeni so za moralo pravi rušilni ovni. Politično so zaletavi; devicam vsiljujejo seksualno koeksistenco. Ženskam opravičuje videz krotke ovce glava za štiri noge. Večinoma so glasnejše in inteligentnejše od črede ovac. Obožujejo orglice z zvončki. Moške tega znamenja si ne prizadevajo biti enakopravni; žena sme kar sama odločiti, kakšna darila bo kupila moževim ljubicam. V drugi puberteti se ločijo od pravih pubertetnikov po frizuri; pravijo, da je pleša elegantnejša od dolgih las. Ovni so trmasti — pred smrtjo jih zlepa ne spraviš v grob.

BIK

21 4—21 5

Bike vabi rdeča barva; rdeči cunji slepo sledijo v propagirani raj. Biki so silne osebnosti. Od svojih name-nov ne odstopajo niti za las, težnje drugih pa teptajo s paragrafi. Bič rotacije jih zaenkrat ne more doseči. Zapiramo jih šele takrat, ko izpraznijo družbena korita. Lačne jih znova izpuščamo na občinske pašnike. V ljubezni so slabi; takšni so povsod, kjer je treba parole zamenjati z dejanjem. Zanje bi bil umestnejši izraz voli, bolj posrečeno bi podal marsikatero njihovo značajno črto. Ženske tega znamenja ohranijo nedol-žen pogled še potem, ko nima več nobene realne osnove.

OVOJKA

22 6—21 6

Dvojkici so rezultat intenzivne ljubezni. Poudarjena erotična črta jih spremlja skozi vse življenje. Sprejemati jih je treba s pridržki, ker so vseskozi dvoilčni. V diplomaciji delajo sijajne kariere. Dekleta tega známe-nja že v rani mladosti naključja večkrat razdevičijo. Čas naredi iz tega nujno potrebno zlo. Poročene ženske so talentirane prešuštnice; naskrivaj varajo ljubimce z lastnimi možmi. Soprogli so dvakrat nesrečni: vzgojo otrok jim prevzema zbor proizvajalcev, hkrati pa jim čas jemlje potenco, ne da bi ženam zmanjšal pože-lenje. Kljub razočaranjem po smrti ne silijo na samomor.

RAR

21 6—23 7

V raku je rojena večina naših gospodarstvenikov in duhovnikov. Pravijo da je bila v raku rojena tudi naša reforma. Še moda ima dosti skupnega s tem znakom; prav rakovsko ubira pot do Eve. Raki se zadušijo na zraku, če jih ne obrnemo na hrbet. Z ženskami tega znamenja je treba v postelji enako ravnati, če ne se zadušijo od razočaranja. Moški so navadno okrogli. V začaranem krogu bežijo in se vračajo k alkoholu in prvi ljubezni. Napredni so jim predvsem dolгови in pleša. Poročenim krasijo čela rogovi.

NAŠE PRIZADEVANJE

skoP

LEV

24 1—23 8

Tu je rojena večina odgovornih ljudi; le-tem pripada levji delež napak in dohodkov. Levi so sesalci; dojlje so jim nižji sloji. Statistika kaže, da prebivajo v uradih, če slučajno niso na počitnicah v inozemstvu. Levinje so seksualne kapacitete; moškim sušijo strast in denarnice. Pred poroko redkokatera postane vdova. Moški so v ljubezni manj vzdržljivi, pomagajo si z moško vodo in sosedi. Zanimivo je, da stari levi ne umirajo mladoletni.

DEVICA

24 8—23 9

Kaže, da so device redko in hitro pokvarljivo blago. Vendar so napake vodilnih ponavadi trajno deviške; ne-zaželjena kritika jih ne sme onečaščati. Sicer je pa sploh zgrčeno povezovati politiko z devištvom, ko so pa pri nas tako pogosti abortusi. Vse ženske rojene v tem znamenju so bile device. Device ne morejo možem naprtiti očetovstva, zato bi jih morali ljubiti, ne pa uničevati. Devico je težko dobiti v zakon in v njem tudi dolgo ne ostane. Ni čudno, da devištvo izumira; device bolj poredko rodijo. Moški z ljubeznijo uničujejo dve stvari: devištvo in alkohol.

TEHTNICA

24 9—23 10

To znamenje rodi dvomljivo poštene ljudi. Statistično je dokazano, da je večina vodilnih rojena prav tu. Niso pa rojeni v tem znamenju vojskovodji, le-ti premalo tehtajo svoje odločitve. Če sta oba zakonca iz tehtnice, je ločitev nujna; slučaj bo že našel tehten razlog. Prava ljubezen tu sploh ne obstoja. Ženske se ne morejo upreti zapeljivi moči denarja in iščejo moškost v denarnici. Moške se, razen v politiki, uveljavljajo še v trgovini; varajo občane, sami pa so varani v ljubezni. Obglavljenec tega znamenja zaradi manjkajočega dela ne zgubi na teži.

ŠKORPIJON

24 10—23 11

Škorpioni so vedno v opoziciji. Njihova ostra kritika je nevaren strup birokratski samovšečnosti. Načrtno zatiranje jih pri nas dela redke. Ženske imajo strupene jezike in so brez predsodkov; pod obleko so nesramno gole. Glavo nosijo lahko pokonci; imajo pač samo kostni mozeg. Škorpionke niso nevarne samo na krasu, napadalne so tudi pod odejami! Moški so v ljubezni in po smrti čisto brez življenja. Zanimivo je, da imajo nekateri, razen prstov, vse kratko.

STRELEC

24 11—23 12

V strelcu so rojeni militaristi pa tudi mnogi nepolitični zločinci. Ženske so nevarno oborožene s čari in kozmetičnimi triki; ubijajo pa denar in devičnike. Včasih so sramežljive; če so nage se moraš pošteno potruditi preden jo spraviš iz postelje. Strelke so prav bojevitke, v postelji sploh ne marajo umreti, čeprav tu največkrat podležejo. Moški rojeni v tem znamenju, bi ustrelili kozla, če bi merili vase. Tega se zlasti dobro zavedajo poročeni in zato je v veliko žalost njihovih sprog in sosedov med njimi najmanj samomorov.

KOZOROG

24 12—23 1

V kozorogu so rojeni tudi bistroumni ljudje, sicer pa predvsem politiki. Sanje so za njih usodne. Vse življenje posvečajo razlagi in uresničevanju sanj. Jezične konice imajo boleče rdeče, zato govorijo z jeziki drugih. Ženske so dialektično zveste. V zakonu so nazadnjaške; umetno preprečujejo številčni razvoj družine. Moški so vseskozi poščeni, vendar do zdaj še nobeden med njimi ni bil pred smrtjo zveličan. Zakon med kozorogom in strelcem je nepriporočljiv — naraščaj je kozostrelski. Moškim pada potenca z dolžino rogov.

(Nadaljevanje z 11. strani)

Rus: »V Sibiri... pošlite!«

Optimist: »Či tejva kaj znata, te lejko na mejsec ideta. Nas zgrabila neta, ka smo mij že za mejsecon. Tak pajdaši cuj prijmilit, ka mo tou stvar na svoklo vrgli. Zdaj pa si houuuruk. Žmetno pa je kak o-louf. Vóni naj naši tou z zlaton not namažejo, te ta pa ešče vüva vidala ka tou vala.«

Ges: »Pajdaške, nikak mo mogli vó z grabe prijeti. Rus pa Amerikanar ta pri stejni. Tij pesimist skoči Rusj na rbet, tij optimist pa Ameri-

BRUC IZ MURSKE SOBOTE PRI IZPITU

Pojma nimate. Moje sožalje vam in vašemu profesorju na srednji šoli.

ino potüj pravla: »Ma ajde drugovi šta je sa vama... ovde nema ništa!« Odijšla je... Ništerni so pa gučali, ka se je šla skoupat v »Murov«. Mij smo brez rejči ostanoli. Nej smo si mislili, ka de z namj domačljni v gezikaj gučala. Tüdi razmili smo je nej... če pri njej nika nede ali pa v pijskraj nikaj nega.

Tak smo te samij ostanoli ino si bar piskre dobro vó poglednoli. Prvi je biu precj velki, pa je strašno prazen glas möu. Bar v Sloveniji smo ji malo s takšin praznün glas-son najšli. Občina je nanjen pij-salo. Möu je edno čudno mouč, tak kak si takši piskri. V njega se je moglo dojit oditi. Ništerni so se pogostoma dojijt odili. Štrcnoli so ino se pa na konec vrste postavili. Med njimi je bilou nika lepou napreduvajoči. Vidlo se je, ka či se njin malo popistij do ešče te dobro dojili. Ništerni so samo parkrat na leto nared prišli, pa so se te fejšt podojili. Zdaj smo ranč tisto staro kozo vidli, kak je njej tou žmetno bilou... Niti tanačov je nej s piskra piti dobijla, štere bi pametno za svoje zelge ponucala, štero je od strijca seuf dobijla. Naj se zna što od sebe da... Drüjgi so pa pri pij-skri bole ali menje tüdi piti smeli... Vidli smo par dobro skrmle-ni, šteri so se pri dojenji kisilo držali kak či bi prpeu z njij šou. Domou so pa s konji šli. Med njimi so tüdj takši bilij, šteri so se smijali, da so piskra več nej vidli.

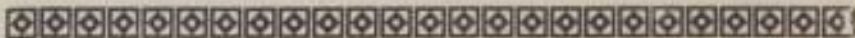
Na skrivoma smo v pisker poglednoli ino namesto dna bodoučnost vidli. Optimisti se je tou trno

vidlo pa je skos pisker v dno skočo. Pesimist je biu telko friški, ka nje-mi je v žepko cedelo potisno. Naj z njin optimist poišče tiste pejneze, štere so Prekmurci inda zamüjdili, da so se drugi razvijali. Če de möu srečo, naj je v priššešnjosti prnesej. Tak bi idnouk, tej naš pisker nej zaupston velki biu.

Malo časa sva ponucala za mali pisker šteri je rejsan čuden. Na dve-j mejstaj je malo bole vó počo. Tak sva müva s pesimistom etak doj štela: So... lüknja... cia... lük-nja... l no. Pesimist je tisto na srejdj pogrünto. Pravi ka je tou cia po ameriško... dosta košta, pa boug zna ka dela. Da sva do toga prišla, te sva tisto pred ten pa za tan nanč nej gledala.

Do Sobote sva po štreki šla, naprej nitj šinje nega. Gor so poubra-li. Pri rimskoj bouginji, štera po Soboti dobro džaja, so šinjo gor postavili ino spomenik napravili... naj Goričanci ino drugi Prekmur-ci ton po njej za Mariškov gledajo.

Za ignouk, či sva že sama ostala, za »Bruc« več nebj vküp lovijla, ka je nej zverinjak. Či bi ji preveč na-lovila bi ga lejko razneslo. Tak de te že boukše, či smo 8. februara 1969 ka v »Diano« ideva. Ges se nje-ne utrobe malo bojin, ka je lekaj be-težna. Pounouči pa tan z »Brucon« poučimo... Če va se pa Tali-jane do kraja šla kak sva oblujbila, se lej-ko zgodij, ka sakši z ene dobij. Tak müva tü v »Brucov britkobus« s pijsanjon ejnjava, ka vači kilome-ter-kefo vó dobijva.

Gostinsko podjetje

CENTRAL

Hotel B kategorije

DIANA

Murska Sobota

Kavarna, restavracija, slaščičarna, bufet, 40 sob, od teh 24 z eno posteljo, s kopalnicami in telefoni. Prvorazredna ci-ganska godba »Baranja« igra vsak večer razen ponedeljka. Specialna prekmurska in internacionalna kuhinja. V nepo-srednj bližini Radenci in Moravske toplice. Menjalnica in turstični bro v hiši. Obščite nas.

kanari, ges pa vama. Da se vó sko-bacan, te vaj za seuf potegnen. Tak idemo... hop... hop... hopla. Tak, ges san vóni. Daj pesimist rokou. Dobro! Zdaj oba prijmiliva optimi-sta, vači de ga Amerikanar upkau, pa ga žmetno zgrabiva. Tak zdaj smo si vóni. Pojge potüu mo dale odijšli, dokeč se njiva pričkata. Naj v grabj ostaneta, ta že samiva pout vó najdeta!«

Pojge itrej idemo naprej, ka vači nikan ne prijdemo... Takše stvari kak je ta, ka se derej gimna... gim-na... azija smo že dosta vidli tüdj indri. Ta bi dobra gimnasti-čarka bijla, ka velki plac ma. Do-keč de pa baka strejlala, z nje do-sta nede. Sten se daleč ne prijde. Boukše bi bilou, ka bi nan dober fundament postavala, s šterin bi se daleč prišlo.

Pajdaši si mo vkraj. V tej divdži-ni se nan je bejla ženska, edina v človči podobi skazala. Okoli dvej piskrov je lejtała ino se delala kak či bi pejneze nücala. V maloga ino velkoga je krijčala bolnica. Da smo bliže prišli, smo jo na vüjo nika pijtali. Bejsno se je obrnila

Nastajanje bruca po etapah

1. Sestanek KSP: Tu so vsi člani kluba tako polni mnenj o Brucu in humorja, da se novoizvoljenim urednikom zdi, da bo novi Bruc moral imeti sto strani.
2. Prvi sestanek novoizvoljenega uredniškega odbora: Tu se ugotovi, da ni še ničesar napisanega in da je humor naših študentov nenadoma tragično preminil. Sestanek se spremeni v tekočo sedmino.
3. Drugi sestanek: Člani uredniškega odbora so napisali za tri strani gradiva. Od veselja se zopet napijejo, seveda na račun izdajatelja.
4. Zadnja noč pred tiskanjem Bruca: Vsi člani uredniškega odbora celo noč pišejo humoreske, satire, epigrame in rišejo karikature.
5. Teden dni po izidu Bruca: Vsi člani KSP so zopet tako polni mnenj o Brucu (v glavnem slabih) in imajo toliko čudovitih idej, da se slehernemu uredniku zdi, da bi lahko takoj izdali še enega Bruca, z vsaj dvestotimi stranmi.

NAUK: Bruc nikakor ne najde pravoga roka za izid. Zares žalostno, da toliko duhovitih humoristov ostane brez možnosti za objavo.

AFORIZMI

Kupna moč dinaria je narasla, pričakujemo pa, da bo postal konvertibilen, saj ga baje ponarejajo na zapadu.

Socialno zavarovanje bomo rešili le na ta način, da bomo njihova poslopja izdali na razglednicah, socialnemu pa dali provizijo.

Kje so meje človekove zmogljivosti?

Na dnu njegovega žepa.

Na svetu je mnogo lepih žena, manj dobrih, še manj pametnih.

Jugoslovanke pojedjo najmanj kontracepcijskih tablet, zato pa naredijo največ splavov.

Iniciativo prevzemimo moški in montirajmo namesto avtomatov za cigarete avtomate za preservative.

Pot v komunizem je draga; cestni-
no pobirajo privatniki.

Smrt je prehod preko mosta; mostnina se obračunava v zdravni-
kovi ordinaciji in v lekarni.

Nerentabilna podjetja naj se in-
tegrirajo z gasilskimi društvi v
skupni klic »Na pomoč!«

TRPKA MISEL

»Brucad« je plemenita divjad, ki
pa na žalost naglo odmira pri nas
v Prekmurju, kot kozorogi v Julij-
skih Alpah. A ne zaradi civilizira-
nega zraka, ampak zaradi gmotnih
težav.

OSMRTNICA

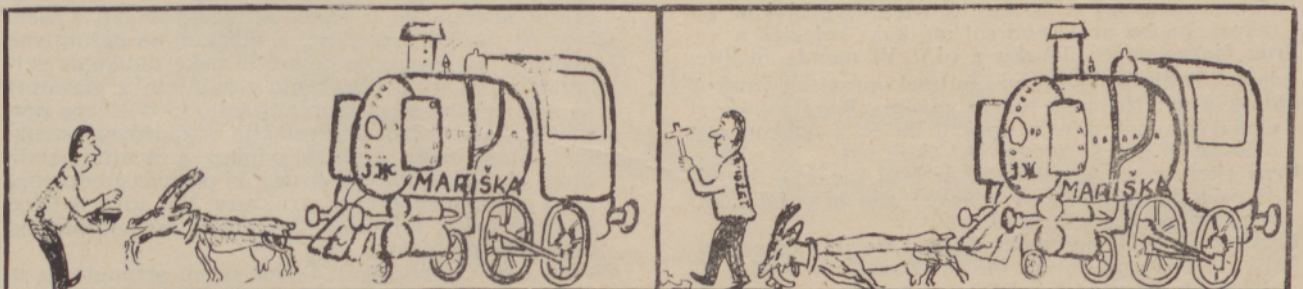
Železnica je rodila razvoj,
razvoj je ubil železnico.

Si žaluvačouči Goričanci na znanje davajo eti par tužni rejči ob
bridkoj zgubi svoje liblejne

GORIČKE MARIŠKE

štera je 61 leto vórno služila svojomi narodi, s ten ka je vozila tou
delavno lústvo v začejtki od Kórmenda do Muraszombata, zdaj ka je
starejša gratala pa somo od Hodoša do Sobote, od kec dale so si lejko
odili služít svojo skourico krúja. Zdaj je pa po svojon tridvajsti lejt
dougón betejgi podlejgla jugoslovanskoj birokraciji.

Sikalo bi se na eton mesti zavaliti pokojnomi Ferenc Jouški, po
šteroga zaslúgi je v leti gospoudovon 1907. zaglejdnola svekloščo etoga
svejta. Zavalimo se túdi sen tistin, šteri so jo vodili na njejnoj žijtki
glajzaj v lejpon kak túdi tužnon vrejméní. Dale se zavalimo njejnoj
botri Občini, štera je napravila éjrešen sprejvod na staroga leta den.
Te se esče slasti zavalimo pendrekbandi, štera bi naj zagvišala mejren
sprejvod. Na konci se moremo esče zavaliti sen von, šteri ste prišli
na njejni sprejvod, za darúvane vence, korine pa skuzej pretočene na
njejnoj zagnjoj pouti. Sen drújgin, šteri ste jo poznali pa trouštali v
njejnon dougón betejgi, navkúper trno lejpa vala.

Študentske zdrahe

(Vedno aktualna igra, v sedmih slikah, iz študentskega življenja).

BRUC,
BRUCKA,
ČLOVEK Z ULICE,
IZKUŠENA,
MATI,
STARA BAJTA,
ŠTUDENT AKTIVIST IN
ZBOR.

I. slika

ŠTUDENT NAJ BO

(Bruc, mati, zbor; godi se v sobi na brucovem domu; mati sedi za mizo, bruc stoji pred njo, zbor je čisto v ospredju, a čim pove svoje se umakne.)

Zbor: »Star pregovor pravi
kako se Brucek naš od doma zmaže«.

Bruc: Vse imam pripravljeno in zdaj moram iti mati.

Mati: Stopi sem! (on stopi pred njo in mati ga pokriža) Naj te bog varuje v tistem tujem in velikem mestu.

Bruc: Mati!, jaz sem vendar ateist!

Mati: Kaj pa je to — ateist? Je to kaj političnega?

Bruc: Ateist je človek, ki veruje v boga. Ne veruje pa zato, ker je spoznal, da je človek edino duhovno in najvišje razvito bitje, in ker bi bog, če bi bil seveda, pomenil razčlovečenje človeka.

Mati: Kaj? . . . Eh, pusti to. Tebi se zdi, da si že zdaj poznal vso učenost, kar je je. Jaz pa mislim, da je še vedno boljše, če te varuje bog, kakor pa nihče. Država te tako ne more. Zbogom!

II. slika

UČNE URE

(Bruc, brucka, človek z ulice, stara bajta, zbor in gostilničar; godi se v gostilni, sedita samo človek z ulice in brucka, — človek z ulice ima pred seboj kozarec —, ostali stojijo okrog, gostilničar je ob strani, zbor v ospredju, čim pove svoje, se umakne.)

Zbor: »Tako je
. je krepost.«

Bruc: Težko, težko je to naše življenje. Zvečer mora študent študirati, jutraj zgodaj vstajati, da gre na predavanje. Toda, koliko jih je že bilo, ki so to prenesli. In jaz upam vsaj zase, da bodo tudi mi.

Stara bajta: Prav resno me skrbi zate, moj mali. V času svojega pavziranja sem videl že veliko brucov in vem, da je vsak bruc zelen, kot mlada trava. Povem ti pa: Življenje je vedno takšno, kakršnega si človek sam naredi.

Brucka: Tudi meni se zdi, da se ti nekam čudno obnašaš (govori brucu). Poglej vendar starejše kolege, kateri izmed njih pa živi tako, kakor ti?

Človek z ul.: Poglej, poglej tole mačko (jo vščipne v lice), kakšne modre ti stresa! Kdo bi si mislil, da že tudi piščeta nesejo jajca. Sicer pa mislim, da zaradi malega (pokaže na Bruca) ni treba skrbeti. Takšne, kot je on, bi naši šolmaštri radi serijsko izdelovali, le da so premalo kvalificirani, da bi jim to uspelo. Saj se bo fantek vnesel; če prej ne pa takrat, ko bo prvič nadsal pri kaki kolegici.

Bruc: (jezno proti človeku z ul.): Vi menda mislite, da še nikoli v življenju nisem imel opraviti z žensko?

Človek z ul.: Ne, tega res ne mislim. Prav gotovo si gledal že dosti žensk, opravič pa še z nobeno nisi ničesar; si pač še preveč bel okoli ust.

Bruc: (ker se vsi smejejo, se še bolj razjezi): Norci! Ti pa tudi (se obrega v brucko), rad bi vedel zakaj si pravzaprav prišla študirat?

Brucka: Ne bodi no čuden. Zakaj? Kaj me briga študij . . . Oziroma, briga me že. Namreč v toliko, da iščem študirane kandidata za zakon.

Človek z ul.: Saj pravim, tole dekletce me preseneča.

Fant (bruce bruca), glej jo, poslušaj jo, uči se! Zdaj pa moram iti. (Vstane, Stara bajta skoči k njemu in mu oblači plašč).

Bruc: (Stari bajti): Kaj vendar počneš; ponižujoče se pred navadnim, neizobraženim človekom.

Stara bajta: Tepec, gre za napitnino. (Oni mu da nekaj drobiža in gre, Stara bajta pa hitro izprazni njegov kozarec). Denar pa je vendar denar, če ga dobiš od navadnega ali od izobraženega človeka.

Bruc: Samo denar, denar, kje pa akademska čast in ponos?

Stara bajta: Zvižga se meni ponos! Izgubil sem ga takrat, ko sem prosil za podpise in dvojke . . . Denar! Vino!

Bruc: In akademska čast!? (Tempo!)

Stara bajta: Pa moj želodec!

Bruc: Učenje vendar!

Stara bajta: Pa ričet brez mesa! Na to pa sodček piva!

Bruc: Kaj pa ideali in družba?!

Stara bajta: Na koncu pa pokozlano stranišče!

Brucka: (skoči na mizo, zakriči, da je takoj vse tiho): Tepca! Ljubezen, poroka, to je nekaj!

III. slika

SESTANEK KLUBA

(Bruc, brucka, človek z ulice ob strani, Stara bajta, Izkušena, študent aktivist in še nekaj študentov; znani so v ospredju, pred vsemi zbor, ki se čim svoje pove umakne, sedijo na stolih).

Zbor: Tako
. o tem

Bruc: Kogice in kolegi (bere, se rahlo moti in zmanjkuje mu sape), res je sicer, da sem študent prvega letnika, da torej ne poznam razmer tako dobro kakor vi, a vseeno bi rad nekoliko spregovoril o problemih, ki tarejo vse nas in, mislim, da ne le nas, temveč celotno študentsko populacijo. Mislim, da je precej resnice v govoricah, da študij na univerzi ne odgovarja resničnim potrebam mladega, znanja željnega človeka in upam, da se s tem vsi strinjate. Zato mislim, da so na univerzi potrebne korenite spremembe in mislim, da bi bilo potrebno, da mi študenti začnemo delati na tem. Mislim, da bi prvi potrebni koraki v tej smeri bili v . . . (že med govorom šunder in medklici).

Stara bajta: (ga prekine): Nehaj vendar, ker me bo drugače kap od teh tvojih »mislim«. Saj si dober fant, posebej še, če si tiho. Res pa je, da lahko grem poslušat maratonski govor na kak drug, višji, sestanek, če mi je že do tega. Hrana je slaba, to vsi vemo. In to, da nas mečejo iz domov, tudi ni prav in . . .

Izkušena: (ga prekine): Hej, zdaj si se pa ti razkoko-dakal. Ali si pozabil, da je še tale tukaj (pokaže na študenta aktivista in zacija) in on je pooblaščen za govorance.

Študent aktivist: Ker me je kolegica, sicer na implicitno degradiran način, takorekoč stimulirala, da naj začnem s svojim referatom, bom kar spregovoril. Gre skratka za splošno nezadovoljstvo; implicitno povedano je tu imanentna misel, da so eo ipso prisotne določene progresivne preokupacije študentske populacije, da je treba aktivno posegati v zaenkrat še močno prezentne, a nikakor ne definitivne razmere. Tu seveda še ne gre za neke radikalne permutacije en gros (vsi samo zmajujejo z glavami) temveč predvsem za reorganizacijo in določene personalne, kadrovske permutacije v kadrovski strukturi (Stara bajta se počasi odplazi, a za njim ostali, razen človeka z ulice in bruca, ki posluša z odprtimi usti) naše univerzitetne strukture. Naš tovariš Bruc je pred nekaj minutami že implicitno opozoril na omenjeni problem . . .

Človek z ul.: (ga prekine): Dovolj učeni prijatelj, da te prekinem. Komu in v kakšnem jeziku pa pravzaprav govoriš?

Študent aktivist (se ozre in se razjezi): Preklete svi-nje! Samo pili, ržli in spali z ženskami bi radi, vse ostalo pa jim dol visi. K vragu pa delo s takšnimi ljudmi; človeka, ki se trudi in dela, kar mine, da bi še sploh imel kaj opravka z njimi... (se obrne na človeka z ul.) Kam so pravzaprav šli, mislim, v ka-tero gostilno?

Človek z ul.: K Mraku. Gremo za njimi (V publiko) Upam, da se bo blagajnik napil! Mmm.

Bruc (Ostane sam in maje z glavo): Jaz sem si mislil, da je vse to drugače. In kaj bo rekla družba? (Zad-nje v publiko)).

IV. slika

ZASKRBLJENOST ZARADI BRUCA

(Brucka, Izkušena, Stara bajta, človek z ul., Študent aktivist, zbor ob strani, na koncu Bruc; godi se na ulici ali v parku).

Zbor: Bruc se zapleten.

Brucka: Hudo je z njim, zares slabo. Ta njegova vne-ma je najbrž kompenzacija za kakšna nepotešenega seksualna nagnjenja.

Stara bajta: Naj no! Ne težnari še ti s svojo učenost-jo. Učenih žensk nikoli nisem prenesel.

Človek z ul.: Pravzaprav imaš prav. Najslabše je, če si neke — na samem z dekletom in ti začne znan-stveno razlagati čemu odnosi med žensko in moš-kim. Glede tega Bruca pa mislim, da res pretirava.

Izkušena: Mogoče pa mu res manjka onega — ljubez-ni? Jaz se na te stvari spoznam.

Stara bajta: To pa to. Ti poznaš več vrst ljubezni. Še najbolj všeč pa ti je ljubezen, če je začinjena s ficki.

Študent aktivist (se razburi): Čakaj kolega! Nikar ne prihajaj s takšnimi, destruktivnimi izjavami. Mar ne veš ničesar o socialistični morali?

Stara bajta: Seveda vem. Ta morala je v tem: Kradi kolikor hočeš, samo nikar ne govori, da tudi sosed tako dela.

Človek z ulice: Vidva nimata pojma o socializmu in podobnih stvarih. Bistvo je vendar v tem, da se ti-stim, ki so spredaj, dobro godi, oni, ki so zadaj, pa delajo zanje in plačujejo njihove napake. Kaj pa še hočeta; znajti se je treba in v pravem trenutku po-kimati. Sploh pa je vse čudovito, če gledaš skozi rdeča očala (se posmehne v publiko).

Stara bajta: S tem Brucom bo treba nekaj narediti. Tam spodaj prihaja.

Brucka: Kaj, ko bi se pošalili z njim.

Stara bajta: Kako pa?

(Brucka in ostali se hitro dogovorijo, dajo knjigo na tla in se umaknejo na stran. Bruc pride, opazi knjigo, gleda knjigo, zmajuje z glav in se skloni; Brucka raz-česne cunjo, Bruc se ogleduje in ne more najti vtrga-nega mesta, se še enkrat bolj previdno skloni in Bruc-ka naredi isto. Vsi bruhnejo v smeh in ga obkrožijo, skušajo ga razvedriti, on pa užaljeno in jezno odide.

V. slika

BRUC SE ZALJUBI

(Bruc, Izkušena, nato človek z ulice, ob strani gostil-ničar in seveda zbor. Bruc čaka stoje, ima očala, ki niso njegova, ves čas gleda na uro, nato pride Izkuš-ena).

Izkušena: Oh, oprost, nekoliko sem zamudila; imela sem nek popravek v mestu. Ali si me dolgo čakal.

Bruc: Ne. ne. Saj ni bilo hudega. Sicer pa je vseeno, ker je že tako v... no ja... a bi se malo vsedla? (Bruc se najprej zaleti v mizo, ker slabo vidi, nato pa še skoraj pade čez stol, vsedeta se in si sname očala in jih začne nervozno brisati, pozneje jih pre-vidno postavi na mizo).

Bruc: Nekam orosila so se mi. Pravzaprav je čudno, da se tako orosijo. Mislim, da je to fizikalni pojav, ki je seveda že dobro preštudiran. Veš, fizika je zelo zanimiva veja. In če pomisliš na Einsteina, ki je bil sicer izreden matematik in mislec, celo na glasbo se je zelo dobro spoznal... saj res, ali ti rada po-slušas glasbo?

Izkušena (že ves čas počasi zeha): Še kar, pa ti?

Bruc: Tudi. Sploh je značilno in zanimivo... Pomisli, na primer Nietzsche, ki ga pri nas, vsaj zdi se mi, ne poznamo ravno s prave plati, oziroma vsaj ne dovolj; on je tudi zelo ljubil glasbo. Bil je eden najboljših prijateljev in največjih ljubiteljev sklada-telja Wagnerja, ki je napisal svetovno znano ope-retno tetralogijo o bajeslovnihi Niebelungih. Vzemi na primer naslov četrte opere iz te tetralogije: Som-rak bogov. Mar ne zveni to čudovito — fantastično, nekako vzvišeno in hkrati usodno. Človeka kar pre-vzame, a ne?

Izkušena: Mogoče.

Bruc: Da, da. In zdaj, če te besede premisliš, se ti takoj zazdi, da gre za globljo zvezo med Wagnerjem in Nietzschejem. Mislim, za bolj idejno zvezo in ne le za navidezno prijateljstvo. Res je sicer, da je Wagnerjeva, ki sloni na starem mitu o heroju Sieg-friedu in Niebelungih ter njihovem renskem zakla-du, nekaj popolnoma drugega, kot Nietzschejev fizi-lofski uboj boga. (Že prej vstopi človek z ulice, ne-

Se malo potrpljenja, pa boste lahko shajali z vašo štipendijo.

koliko prislusne, se nasmiha Izkušeni, ji pokaže naj gre za njim, in da ima denar; ona se ozre na zane-senega Bruca, zamahne z roko in gre z onim, ki jo takoj objame čez ramo in pogladi po ta zadnji). Tu gre seveda za propad starih moralnih norm in za vzpostavitev nove morale, morale nadčloveka. Pri tem ne smemo pozabiti na njegove predhodnike, na Schopenhauerja in Maksa Stirnerja, kajti že tu so izvori filozofije zla. Ali se ti ne zdi, da tako? (pogle-da in je zelo začuden, ko je ne vidi. Zmeden, po-gleda celo pod mizo. Izgubljeno obsedi in se glasno vpraša) Zakaj je le odšla? Toliko stvari sem ji še mislil povedati! In tako prijetno se je začelo.

VI. slika MATERIN OBISK

(Spet gostilna: Mati, Stara bajta, Brucka, študent aktivist, nato Bruc, tu sta seveda še gostilničar in zbor v začetku).

Zbor: Tako poišče.

Mati (Stari bajti): Vi, pravite, da ne veste, kje bi bi lahko bil moj nesrečni sin. Pisal mi je takšno pismo, kot da bi se nameraval ubiti.

Stara bajta: Včasih se mi zdi, da je pesnik. Preveč je rahločuten, in, če smo že pri tem, nikakor se ne more vključiti v normalno življenje. Skušal se je rešiti v ljubezni, a je sestanek z dekletom spremenil v predavanje o filozofiji in dekleta ga je seveda pu-stilo na cedilu.

Mati: Tudi doma ni bil boljši. Vedno je bilo kaj na-robe z njim. Verjetno bi bilo še najboljše zanj, če bi šel v bogoslovje.

Študent aktivist: Oprostite tovarišica, ampak vaše mnenje se mi ne zdi najbolj konstruktivno. Ljudi, ki so željni znanja in prinas žal tako redki, potre-bujemo drugje in ne v župniščih. Cerkev je institu-cija, ki jo je čas že prerastel.

Mati: Če je cerkev konstitucija, kot vi pravite, ne vem. Vendar se mi zdi, da boga še dolgo ne bo nihče prerastel. Pa mi vi povejte, če lahko država skrbi za vašo dušo?

Stara bajta: Gospa, gre za vašega sina in ne za dušo. Mi smo zaskrbljeni. To ni normalno, če mlad fant več mesecev nima nobene ženske. Nemške revije pišejo, da mora moški vsaj dvakrat tedensko spati z žensko. Ali ni tako punčka? (dregne Brucko s komolcem, ona se samo nasmehne).

Študent aktivist: Tamle prihaja naš Bruc (vstopi Bruc).

Bruc: Dober dan mati. (pride žalosten ko žalostna mati božja, se vsede in se vgrezne sam vase, ostali, razen matere, potihno odidejo).

Mati: Kaj je vendar s teboj sinek (ga poboža)? Tvoji prijatelji pravijo, da se nikakor ne moreš znajti v tem svetu.

Bruc: Kdo bi se pa znašel. Gledam ta naš socialisti-čen svet in, kaj vidim? Vsi pijejo, ne plača pa nih-če. Ljudje imajo vile, pa še procentnega računa ne znajo izračunati.

Mati: Zakaj pa potem še ti ne piješ? Vedno je boljše biti pijan, kakor žalosten. Saj si vendar s kmetov in za kmete pravijo, da so zviti, iznajdljivi ljudje. Bi se pa res lahko boljše imel. Ha, koliko krasnih deklet sem videla v tem mestu in same so bile.

Bruc: Mati?! Ti se šališ?

Mati: Kaj bi se šalila. Naj bo stara ali mlada, vsaka ima fanta rada!

Bruc: Jaz pa sem mislil, da me boš potolažila.

Mati: Ti sploh nisi potreben tolažbe, samo živeti ne veš!

VII. slika BRUC SE AKLIMATIZIRA

(Gostilna; pijejo Stara bajta, Brucka, Izkušena, štu-dent aktivist, človek z ulice in kasneje Bruc, ob strani gostilničar in najprej zbor).

Zbor: In so smola.

Stara bajta: Popolnoma se je spremenil, da ga ni več za spoznati. Povem vam, zadnjič sva pila — teklo mu je v grlo, kot da bi gledal niagarske slapove.

Študent aktivist: Res je, res. Slišal sem, da zadnje čase ne dela drugega, samo kikle lovi.

Izkušena: Res? Zanimivo? Pa . . . kaj pravijo te kikle?

Stara bajta: Kaj pravijo? Nore so nanj. Ena mi je pripovedovala, da takega, kot z njim še ni doživela. Kar žarela je od slasti. Neke posebne metode mora ineti. Škoda za fanta (govori s turobnim glasom, kot bi bral os mrtnico). Mislim sem, da bo navsezadnje le še kaj iz njega. Zdaj pa je padel na izpitu!

Brucka: Jaz vas več ne razumem. Saj ste vendar vsi trobili vanj, da se naj spremeni in postane tak, kot ste vi — zdaj pa jočete!

Študent aktivist: Počakaj vendar; nikar ne jemlji vse-ga dobesedno tako, kot je rečeno. Res je, da smo ga vzgajali, saj to je naša državljanska dolžnost, toda kdo je vedel, da ga bomo tako vzgojili.

Človek z ulice: Ja, spet se je pokazalo, da učenec pre-seže učitelje. Sicer pa mu ne morete ničesar očitati. Če imate res kake posebne metode, mislim pri žen-skah, se mu bo dobro godilo v življenju. Deklet bo imel, kolikor bo hotel, tega pa si tako vsi želimo. (V tem vstopi Bruc, povsem drugačen, kakor prej).

Bruc: Kaj je gliste?! Kako dolgo pa že žulite litrček? Najbrž kar ves popoldan. Ha šleve cmeraste! Daj, da malo poplaknem odlično kosilo iz naše menze. Če bi moja mati svinjam dajala takšno hrano, kot jo dajejo tu nam, bi začele takoj štrajkati. (na du-šek izprazni kozarec človeka z ulice, vsi ga pozorno gledajo, opazi Izkušeno in se ji takoj približa) Ou, mademoiselle. — Upam, da se več ne spominjate najinih debat iz prejšnjih časov. Saj veste, bolan sem bil. Zdaj sem zdrav! (Vsede se k njej in na-kaže z roko, kot da jo je zgrabil za stegno, da ona presenečeno zakriči, a počasj preide v zadovoljno mrmanje in se ga oklene).

Stara bajta: Čuj, a se ti ne zdi, da si se ti nekoliko preveč spremenil?

Bruc (se razjezi, ker ga motijo): Kaj pa bi rad?! Eno na gobec?! Mar sem ti jaz kriv, če ti ne preneseš pi-jače (Mu hoče vzeti kozarec, a ga oni prehitijo in zlije kozarec po grlu, nakar se mu zaleti) in tudi pri ženskah ničesar ne opraviš (spi je kozarec študenta aktivista) tako, kot je treba. (Objame Izkušeno z cno roko, z drugo jo šlata pod mizo, da jo kar zvija. Vsi ostali zaprepaščeno gledajo in se spogledujejo). Vsi se poklapajo poberejo, on pa še bolj navalja na Izkušeno.

Zbor: Tako je torej to bilo.

Da bo tako, nihče ni mislil,

a se zgodi, kaj hočemo?

Odtlej je vsako kiklo stisnil.

Studiral je le na obroke.

Če bi zato iskali vzroke,

kam naj se obrnemo?

mar na življenje?

saj to je samo hrepenenje!

Zdaj pa, če že za drugo ne,

se vsaj za dobro voljo nam nasmejite!

KONEC

BOSTE KUPOVALI?

Potem obiščite prodajalne

TRGOVSKEGA PODJETJA

merkur

MURSKA SOBOTA

kjer vas bodo postrehli, solidno in poceni!

RAZLIKA:

Nikoli še nisem slišal, da bi kakšen osel diplomiral; zato pa poznam mnogo diplomiranih oslov med ljudmi.

NELOGIČNOST:

Nobenih dotacij več nerentabilnim!, smo vsiklikali po reformi. Zakaj še vedno dotiramo državo?!

RESITEV:

Zakon skrajšane delovne dobe bi bil hitro sprejet — če ne bi zajel politikov.

NAZAJ K NARAVI:

V naravi je poskrbljeno tako, da staro zamenja novo in mlado. Čas je, da se naučimo že enkrat nekaj od narave.

SUMLJIVO:

Nekateri trdijo: »Dolgi lasje, kratka pamet« Dostim plešcem bi potemtakem morala zrasti bujna griva.

KULTURNA REVOLUCIJA:

Če vam kdo reče, da ste nekulturni, bodite s tem počaščeni. Kultura je pri nas na psu.

GROZNJA:

Če ne dobim službe... se posvetim politiki.

KOREKTURA:

Lepo je v naši domovini biti... direktor.

ROTOMINIATURE:

Zunanja politika:

Praga — Na izrednem zasедanju CK CKP so sklenili, da bodo predlagali za novega generalnega sekretarja CKP tov. Leonida Brežnjeva. Tov. Leonid ima najširšo oporo in zaupanje množic Češke in Slovaške, ter je najprimernejša osebnost, ki lahko razreši kritično situacijo nastalo po intervenciji sil petih držav članic varšavskega pakta.

Bonn — Obveščeni smo, da so v Bonmskih krogih naklonjeni predlogu, da bi v Zapadni Nemčiji zaposlili nekaj tisoč pripadnikov UJV, kajti ti bi lahko hitreje našli skupni jezik z nekaj tisoč jugoslovanskimi kriminalci in ustaši.

POGOVOR DVEH SOBOŠKIH STUDENTOV

- Pišta, čuj, povej mi štero je glavna relacija soboške mladine, pa nas študentov da prijdemo domou?
- Vaj Jouži, vej je pa tou lejko vkoniti: Bufet — Diana, zatou 'ka dosta inan se nemrejo džati, pa tou smo ešče lejko radi, ka smo inouk li „Diano“ doubili.

GOSPODARSTVO:

Ljubljana — Mestni svet in uprava Ljubljanskega sejma sta sklenila, da bo sledeče leto sejem mode v Tržaški veleblagovnici UPIM in COIN, ter trgu PÖNTE ROSSO in ne več na GR v Ljubljani.

IZ SKUPŠČIN:

Beograd — Včeraj je bil v Zvezni skupščini sprejet po hitrem postopku nov predlog amandmaja dopolnilnega zakona, dopolnilnemu zakonu, k dopolnilnemu zakonu, dopol-

nilnega zakona, zakona o pticah pevkah.

Ljubljana — Socialno zdravstveni zbor je včeraj sprejel z večino predlog o popolnem študentskem zavarovanju. Odslej bodo vsi študentje stoprocentno zavarovani takoj, ko vstopijo v redno delovno razmerje.

SPORT:

Organizacijski komite OI je sprejel sklep, da se na sledečih OI v Münchenu uvedejo sledeče nove paroge: streljanje kozlov, vztrajanje na stolčkih in komolčarstvo. Jugoslovanom medalja zagotovljena.

REKLAMNI OGLAS

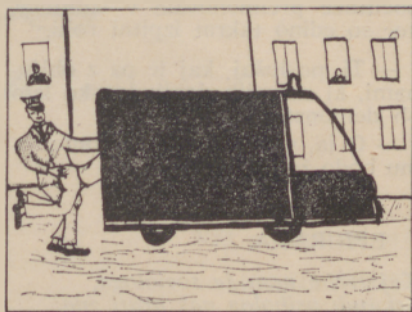
V Sovjetski Zvezi (iz strateških razlogov je zamolčana točna lokacija) so pred kratkim odprli tovarno, v kateri izdelujejo konzerve pravega in čistega komunizma. Konzerve se prodajajo po reklamnih cenah. Dragi potrošniki pohitite z nakupom, dokler so možnosti še tako ugodne. In zdaj še posebno obvestilo: V vsaki stoti konzervi boste našli nagradni kupon za triletno ekskurzijo v Sibirijo. Vse stroške potovanja in bivanja v Sibiriji bo poravnala vlada Sovjetske zveze. Pohitite in iščite stoto konzervo, kajti le tako boste praktično spoznali lastnosti pravega komunizma. Nikoli pa ne zaupajte Mau.

V SOBOŠKON BIFEJI

Kak že si dobro znamo, v soboškon bifeji okrougle stole majo. Pa se tū vkūp najdejo okouli dvanajste vōre soboški gimnazijci, pa si si okouli enoga stola sejdejo, taške pa na stouce zdejavajo, pa začājo gnati veliko rabuko. Kelnarca prijde ouj, pa je zača etak miriti: »Čūjte, vej se pa dōnōk tak grdou ne zdejrajte, ka ste nej v šouli!... No zdaj mi pa ešče povejte ka te pilij?«

Jedilni pribor
na »Bujti repi 69«

KAKO SI JANEZEK PREDSTAVLJA 100% ZAVAROVANJE STUDENTOV

MARKA IN DINAR

- Kako to, da so ti vaši prašiči rdeči, kot da jih je sram.
- V Bolgariji so jih pobarvali; če pa hočete nekaj našega, vam pa lahko svinjake prodamo.

BIOGRAFIJA

Živi s svojo štipendijo, hrani se v kolegiju, študira po svojih možnostih. Rotacija, daj mu prostor v nebesih!

NAPIS NA NEKI VILI

Kamen do kamna — palača, vzel sem, sedel sem — se splača.

DVAKRAT NIČ JE NIČ

Študent pride v neko podjetje prosit štipendijo. Direktor ga prijazno sprejme, ter mu odgovori: »Seveda vas bomo štipendirali, toda letos vam ne moremo dati ničesar, a drugo leto vam jo sigurno podvojimo!«

MED SOSEDI

- »Ali veš Francka, da je šla sosedova Mica v Italijo na romanje?«
- »K svetemu očetu?«
- »Ne, k sinekovemu.«

IZ NEKEGA RAZGOVORA KŠP

Študent: »Na kaj vas spominjajo prazni hlevi? Zakaj je živinoreja v družbeni lastnini nerentabilna, kljub dotacijam? Zakaj pa mora biti privatnemu kmetu sedanja cena ugodna?«

Sekretar: »Kmet dobi pri prodaji ves izkupiček. Družbena živinorejska podjetja pa ogromno odvajajo v družbene sklade.«

Študent: »Odkupna cena živine od kmeta je v sosednji Avstriji trikrat višja — zrezek pa ima skoraj enako ceno v obeh državah. Kako bi pa imenovali to razliko...?«

Pred 60. dnevi:

— Oče kaj se pa silite, živine je preveč. Kupili bomo za koliko hočemo in kdaj hočemo.

Danes:

— Tovarne mesnih izdelkov so zaprosile ZIS za uvoz 700.000 prašičev zaradi pomanjkanja živine za zakol.

OB KATALOGU

Vsi založniki detektivske in Western literature so si oddahnili in težko breme krivde se jim je zvalilo s pleč, ko je Josip Vidmar globoko umno spoznal, da je za mladinski kriminal v Sloveniji kriva poezija, ki se pojavlja v Tribuni in v pravkar rojeni in takoj umrli reviji Katalog. Verjetno je potemtakem, da kriminalke in filmi, kot npr. James Bond, vplivajo na mladino vzgojno in iz nje izgrajujejo čudovite državljane socialistične družbe.

Živel James Bond, živel Tajni agent Flint, živel Billy Kid; dol s slovensko poezijo. Polovimo vse pesnike in naj v zaporu pišejo kriminalke.

— Ti, v moških blokih Studentskega naselja pa res ni pravega reda.

humor HUMOR

— Ja, kaj pa je zopet narobe?

— Zjutraj, ko se prideš umivat, moraš malo počakati, ker imajo prednost dekleta.

Na cesti se srečata dva študenta in prvi vpraša drugega:

— Poslušaj, zakaj te pa več ni na predavanju?

— Saj veš kako je, poročil sem se in zdaj poslušam predavanje doma.

— Poslušaj Janez, kam pa greš na počitnice?

— Počitnice!?

— Ali še ne veš, Miha, da so se počitnice preimenoval v izpitnice, ker so edino takrat izpitni roki.

— Ti, poslušaj, kaj je pa z obljubami, ki smo jih dobili lansko leto ob demonstracijah?

— O ja, v obljubljenem komunizmu bodo že izpolnjene.

EPIGRAMA

*Kaj treba nam je sociologa,
saj tudi psiholog naš brati zna;
to skrb ni za profesorja,
če dijak naš nič ne zna,
s tem muči naj se univerzu,
važno, da denar ostane nam doma!*

*Lani na Češkem šlo je za res,
tam Rusov so sili do grla in čez,
a Rusu tega dokazat' ne da se,
ker rad se na tujih livadicah pase.*

— Dragi Stefan, prišla sem ti povedat, da si šele danes prišel na vrsto v soboški bolnici.

indip

Lendava

priporoča cenjenim kupcem svoje kvalitetne dežnike in pletenine.

Elektrotehnično podjetje

»BLISK«
V MURSKI SOBOTI

OPRAVLJA:

- elektroinštalaterska dela, nameščanje vodovoda in naprav za centralno gretje.
- kleparska in strojno ključavničarska dela,
- popravila radio in TV aparatov, pisalnih in računskih strojev ter popravila vseh gospodinjskih strojev.

Vsa dela opravimo hitro in solidno!

Za naročila se priporoča »Blisk« Murska Sobota.

Tovarna oblačil in perila

Mura

MURSKA SOBOTA

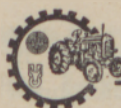
Naš proizvodni program obsega:

- MOSKO PERILO
- OTROSKO PERILO
- ŽENSKO KONFEKCIJO
- MOSKO KONFEKCIJO

Prepričajte se o kvaliteti naših proizvodov in verjemite nam, da jih boste zahtevali vedno znova!

Mura

— že vrsto let pojem ugodja, eleganca in kvalitete!

Agroservis

**MURSKA SOBOTA
OBRAT AGROTEHNIKE**

Opravljamo generalna, srednja in tekoča popravila na kmetijski mehanizaciji in motornih vozilih. Izdelujemo kabine jeklene konstrukcije in razne naprave v kovinskem oddelku. Opravljamo terensko servisno službo. Servisi: ITM, ZMAJ, 14. OKTOBAR, STEYR, FIAT, ZASTAVA, OPEL, DKW, AUDI, RENAULT, VOLSWAGEN. — Tehnični pregledi — prevoznništvo.

KMETIJSKO INDUSTRIJSKI KOMBINAT

„Domurka“

MURSKA SOBOTA

S svojimi obrati:

KMETIJSTVO RAKICAN

TOVARNA MESNIH IZDELKOV

TOVARNA MLEČNEGA PRAHU

KZ »AGROMERKUR«

GOZDNO IN LESNO GOSPODARSTVO

ter s svojimi prodajalnami v Murški Soboti, Gornji Radgoni, Mariboru, Ljubljani, Novi Gorici, Kranju, Izoli in Cankovi.

Priporoča svoje kvalitetne izdelke:

meso, mesne izdelke vseh vrst, mleko, mlečne izdelke, kavo, palačinke, jajca in jajčne proizvode, piščance, kmetijske pridelke ter gozdne produkte.

Industrija kovinske galanterije

Panonija

INDUSTRIJA KOVINSKE GALANTERIJE

IZDELUJEMO: galanterijske izdelke za gospodinjstvo in naprave za kmetijstvo, kot: vinogradniške škropilnice, brzo-parilnike, kotle za žganjekuho in drugo.

Priporoča se vsem svojim odjemalcem!

MURSKA SOBOTA

Trgovsko podjetje na veliko in malo

„POTROŠNIK“

MURSKA SOBOTA

Nudi v svojih prodajalnah na drobno in v skladiščih na debelo veliko izbiro blaga najboljše kakovosti in po zmernih cenah.

HODI, BODI, KJER KODI

LE BREZ

VESTNIKA

DOMOV NE HODI!

VESTNIK — vaš tednik — SI LAHKO NAROCITE:

- pri vašem pismonoši
- v vseh vaških trgovinah
- na upravi Vestnika

Naš naslov: **MURSKA SOBOTA, KIDRICEVA 4.**

Letna naročnina samo 29 dinarjev.

PRODAJATE? PRIREJATE? POSREDUJETE? PONUJATE?

Odgovore na ta vprašanja vam omogoča:

GOSPODARSKO PROPAGANDNA SLUŽBA

- VESTNIKA
- RADIA MURSKA SOBOTA
- NEPUJSAGA

— Oglašajte v pokrajinskih informacijskih sredstvih.

Splošno gradbeno podjetje

„POMURJE“

MURSKA SOBOTA

Izvaja vse vrste gradenj, prodaja in gradi stanovanja za tržišče.

V obratu opekarne Puconci dobite vse vrste kakovostnih opečnih izdelkov.

„INA“ — nafta

LENDAVA

Proizvodnja bencina in kurilnih olj,
Proizvodnja metanola, formalina in umetnih smol,
Proizvodnja opreme za naftno industrijo.

Kolektiv

Obrtno komunalnega podjetja

LENDAVA

se priporoča s kvalitetnimi storitvami in izdelki.

Gostinsko podjetje

„ZVEZDA“

MURSKA SOBOTA, Titova 10

se priporoča s svojimi obrati:

Restavracija »Zvezda« v Murski Soboti, Ekspres-bife v M. Soboti, gostišče »Zvezda« na Lendavski cesti, termalno kopališče »Moravske toplice« v Moravcih, Bife v Moravcih, gostišča v Križevcih v Prekmurju, Petrovcih, Šalovcih in Bogojini.

Trgovsko podjetje

„UNIVERZAL“

LENDAVA

vam nudi v svojih prodajalnah bogat asortiman prehrabnega in industrijskega blaga.

Cene ugodne. Obiščite nas!

KREDITNA BANKA IN HRANILNICA LJUBLJANA

Podružnica

MURSKA SOBOTA

s svojimi ekspoziturami v G. Radgoni, Lendavi in Ljutomeru opravlja sledeče posle:

- zbira hranilne vloge;
- zbira sredstva občanov in delovnih organizacij za stanovanjsko graditev;
- daje posojila občanom;
- odpira devizne račune občanov;
- odkupuje tuja plačilna sredstva in prodaja tuje valute, čeke in kreditna pisma za službena, zasebna in turistična potovanja.

VARČEVANJE JE TEMELJ DOBREGA GOSPODARJENJA!

Klub študentov Prekmurja slavi letos 35-letnico svojega delovanja. Povojne generacije, ki so šle skozi vrste naše študentske organizacije, bi morale nadaljevati tradicijo predvojnega Kluba prekmurskih akademikov. V celoti jim to ne uspeva, čeprav naši študenti tudi v današnjih družbenih pogojih čutijo, da njihova vloga ni samo v študiranju in usposabljanju za strokovnjake na svojih delovnih mestih, ampak da bi se morali v večji meri vključiti v reševanje problemov v predelih, od koder so šli na šolanje in kamor se bodo vrnili. Kje so vzroki za tako stanje? Prav gotovo čedalje ostrejši pogoji študija zahtevajo vedno več truda pri uspešnem reševanju osnovne naloge študentov pri študiju, morda pa je še več subjektivnih vzrokov. Dejstvo pa je, da prekmurska javnost premalo pozna delo KPS in premalo čuti njegovo vlogo

Klub študentov Prekmurja in njegovo delo

v družbenem dogajanju. Zato bi rad napisal nekaj besed o vsebini in delu pokrajinskih klubov — kot posebni obliki v konceptu študentske organizacije.

Kaj je KPS kot organizacija študentov — Prekmurcev in kaj naj bi bil? To je vprašanje, ki se je v zadnjem letu večkrat pojavilo v razpravah na sejah odbora kluba, sestankih članov in morda še kje. Preden napišem o tem nekaj misli, moram poudariti, da se nanašajo na delo ljubljanskega Kluba. Ustanovitev samostojnega kluba Prekmurcev, ki študirajo v Mariboru, je vsekakor pozitiven prispevek k učinkovitejšemu vključevanju naših študentov v društvena dogajanja v Prekmurju.

Pokrajinski klubi — posebne organizacije študentov v okviru skupnosti študentov Slovenije — rešujejo oziroma bi morali reševati dve vrsti problemov. Poleg zavzemanja za čim primernejše pogoje študija (vključevanje študentov v sistem samouprave na univerzi, štipendijska politika, kreditiranje, socialno zavarovanje študentov, problemi stanovanj itd.) in skrbi za organizacijo kulturnih ter družabnih prireditvev imajo pokrajinski klubi še drugo, nič manj pomembno področje dela. Dejstvo je, da se mladi strokovnjaki lahko po končanem študiju res uspešno vključujejo v svoje delovne organizacije le, če že v času študija spremljajo družbeni razvoj in dogajanja v regijah, kjer se bodo zaposlili. Potrebno je celo, da se v ta dogajanja aktivno vključijo preko svojih predstavnikov v pomembnih družbeno-političnih institucijah. Naj ob tem povem, da bodo prekmurski študenti imeli v bodoče svoje predstavnike v občinski konferenci SZDL, ZM in občinski konferenci ZK, morda tudi odbornika v skupščinah obeh prekmurskih občin.

Delo, problematika, ki jo rešuje, daje vsebino KPS. Pa si na kratko oglejmo letošnji program dela po posameznih komisijah, ki so štiri.

Najvažnejša naloga prve komisije je kontaktiranje z družbeno-političnimi in delovnimi organizacijami Prekmurja. Izvaja jo z organiziranjem razgovorov s predstavniki omenjenih organizacij. Se posebno pa so pomembnimi pogovori s srednješolsko mladino na soboških šolah. Opažamo namreč, da se naši maturanti zadnja letu manj uspešno vključujejo v študij na Univerzi. Zahteve visokošolskega študija so čedalje težje, zato je potrebno, da se srednješolci pravočasno in temeljito seznani z njimi. Seveda je pri tem pomembno tudi znanje, ki ga pridobijo v srednjih šolah. Pomembna naloga te komisije v letošnjem letu je tudi priprava novega statuta KPS.

Socialno-ekonomska komisija izdela vsako leto popis študentov — Prekmurcev. Ta analiza je zelo pomembna. Prikaže profile kadrov in čas, ko bodo končali študij. Osvetljuje problem zaposlitve in pokaže, kakšne kadre bo potrebno v prihodnjih letih štipendirati. Člani te komisije so tudi predstavniki Kluba v komisijah, za štipendije pri občini in temeljni izobraževalni skupnosti, kjer se zavzemajo za pravilno štipendijsko politiko.

Kulturno-družabna komisija organizira družabne prireditve, obiske gledališča in sodeluje pri organizaciji skupnih kulturnih prireditvev s Prleškim klubom študentov. V program so tudi prireditve v sodelovanju s prekmursko mladino in sodelovanje ob organizaciji proslav.

Sportno-rekreacijska komisija pripravlja izlete za svoje člane in organizira tekmovanja v raznih panogah.

To so v glavnih obrisih naloge, ki jih naš klub rešuje. Področje dela je dovolj široko, da se upravičeno postavlja vprašanje definicije kluba. Navsezadnje pa naziv kluba (društvo? družbeno-politična organizacija? skupnost študentov?) ni bistven. Pomembno je to, da je v programu zajeta večina dejavnosti, ki jo pokrajinski klubi študentov morajo reševati, če naj bodo kot organizacija univerzitetne inteligence pri svojem delu uspešna. Z realizacijo programa dela v celoti bo tudi obstoj Kluba prekmurskih študentov v celoti upravičen. Pri tem ne smemo pozabiti, da smo v jubilejnem letu svojega delovanja.

Predsednik KSP FRANC SAPAC